

କରକମଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଛପନ } ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ଉତ୍ତମ ସ୍ମୃତି ପାଇଁ ମାର୍ଗଶିର ଦ୍ଵାଦଶୀ ଦିନ ୧୯୩୦ ଓକ୍ଟୋବର ୧୯
 ସମ୍ପାଦକ } ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫
 } ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
 } ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗ୍ନୀ ୧୫୫

ବୁଝାଏ ଯେଉଁ ସ୍ଵଳ୍ପକ୍ରମରେ ଇଂଲଣ୍ଡକୁ
 ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ପେମାନେ ଫେରନ୍ତି ସମୟରେ
 ଇଂଲଣ୍ଡବାସୀ ଅସିଲେ । ଇଂଲଣ୍ଡର ସ୍ଵାଧୀନ
 ବୁଝାଇବାକୁ କେତେକ୍ଷୁଦ୍ର ସୁଲୁବାନ୍ ପ୍ରବନ୍ଧ
 ବେଗୁରୁପୁସ୍ତକ ପଠାଇଥିଲେ ବୁଝାମାନେ ତାହା
 ବୁଝି ଅସିଲେ । କେତେ ଇଂଲଣ୍ଡର ସ୍ଵାଧୀନ
 ତଥା ସେନାପତିମାନେ କେତେକ୍ଷୁଦ୍ର ବୁଝାମାନ
 ତଥା ବେନର ଫେରିବା ବସ୍ତୁମରେ ବୁଝାମାନ
 ବୁଝାଇବାକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ଅନେମାନେ
 ଏପ୍ରକାର ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ବାଣୀ ପାଇ ବଡ଼
 ଆନନ୍ଦ ହେଲେ । ତାହା ଇଂଲଣ୍ଡ ଓ ବାଣୀ
 ବୁଝା ସୁଧା ଏ ପର ଦେଶମାନଙ୍କୁ କୌଣସି
 ବସ୍ତୁ ବୁଝାଇ ନାହିଁ ତଥାତେ ଦେଶ ଇଂଲଣ୍ଡ
 ବୁଝାଇ ମଧ୍ୟରେ ଦେଶ ଇଂଲଣ୍ଡ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ
 ଓ ଦେଶେ ଦୂରରେ ଥାଏ ବେନର ବୁଝା
 ବୁଝାଇଲେ । ଏଠା ବଡ଼ଜାତିର ଲୋକମାନ
 ନିଜ ଅବସ୍ଥାକୁ ଯେ ଏପ୍ରକାର ବସ୍ତୁମାନଙ୍କୁ
 ବୁଝାଏ ସେମାନେ ପରଦେଶର ବସ୍ତୁମାନଙ୍କୁ
 ଅନୁକୂଳ ଓ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଦେଶ ବାହାର
 ଅଧୀନ ବୁଝା ପରଦେଶର ସ୍ଵାଧୀନତା ନୁହେଁ
 ତେବେକେଁ ଏମାନେ ପରଦେଶର ସ୍ଵାଧୀନ ପ୍ରାପ୍ତ
 ରହିବାକୁ ସମ୍ମତ ନୁହେଁ ନାହିଁ ବରଂ ବୁଝା
 କୌଣସି କମ ଦେଶର ଏକ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରେଣୀ
 କମ ବୁଝା । ଇଂଲଣ୍ଡର ସ୍ଵାଧୀନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
 କାଳ ଅନୁକୂଳ ପ୍ରବନ୍ଧମାନ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ଯେ
 ଇଂଲଣ୍ଡର ସ୍ଵାଧୀନ ବୁଝାମାନଙ୍କୁ କମ ପଢ଼ନ୍ତୁ

ବୁଝାମାନେ ଯେବେ ଏପ୍ରକାର ବୁଝାମାନ
 ଦେଇ ଉପକୃତ ତେବେ ପରଦେଶର ବୁଝାମାନ
 ଉପକୃତ ହେବାକୁ ସମ୍ମତ ନାହିଁ ତଥା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
 କୌଣସି ଦେଶର ସ୍ଵାଧୀନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ
 ବୁଝାମାନେ ଉପକୃତ ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରକୃତ ବୁଝାମାନ
 ପଢ଼ିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବେ ।

ବାଲେଶ୍ଵର ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ
 ସମ୍ବାଦକୀ ସହି ଅନେମାନେ କମ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
 ହେଲେ । କି ଅନୁପ୍ରାପ୍ତରେ ସ୍ଵଳ୍ପକ୍ରମରେ
 ବାହାରେ (ବାହାରେ ନ ଲେଖିଲେ ଦେଶରେ
 ଅନୁକୂଳର ଅବା କମଦେଶର ଅଧ୍ୟକ୍ଷରେ)
 କମଦେଶର ସ୍ଵାଧୀନତାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ ନୁହେଁ
 ବୁଝାମାନଙ୍କୁ ନାହିଁ । ଫଳତଃ ଅନୁକୂଳର
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହେବାକୁ ବାହାରେ ଏକ ଯେ ଯେ
 ଠାରେ ବସେ ସେହି ମାତ୍ରରେ ଓ କମଦେଶର
 ବାଣୀ ପ୍ରକୃତ ସ୍ଵଳ୍ପକ୍ରମରେ ଦେଶ ପ୍ରକୃତ
 ସମତା ଏତେପରିକ ଭାବରେ । ପ୍ରକୃତ
 ସ୍ଵଳ୍ପକ୍ରମରେ ବାହାରେ ନାହିଁ କେବେନା କେବେ
 ବୁଝାମାନଙ୍କୁ ଅନୁକୂଳର ପଢ଼ିବେ ରହୁ ।

“କେବଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅନେମାନେ ଉପକୃତ
 କମଦେଶର ମୋକଦ୍ଦମାର ପ୍ରକୃତ ବୁଝାମାନ
 କମ ପାଠ ନୁହେଁ, ତାହା ପ୍ରକୃତ ହେବା ପ୍ରକୃତ
 ଦେଶର ବାହାର ସ୍ଵଳ୍ପକ୍ରମ ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତ କମ
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଏପ୍ରକାର ବାଲେଶ୍ଵର ସ୍ଵଳ୍ପକ୍ରମରେ
 ସ୍ଵଳ୍ପକ୍ରମରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷର ଅନୁକୂଳ

ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତେବା କମଦେଶ କେବଳ
 ଉପକୃତକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ଅନେମାନେ ତେ-
 ବେବେକେ ଉପକୃତମାନଙ୍କୁ ନ ବୁଝାମାନଙ୍କୁ
 ଅନୁକୂଳକୁ ଦେଶ ସାଧୁ ପ୍ରାପ୍ତ ନାହିଁ । କେବଳ
 ସ୍ଵଳ୍ପକ୍ରମର ପ୍ରକୃତ ବୁଝାମାନଙ୍କୁ କେବଳ କମଦେ-
 ଶର ପଠାଇଥିଲେ ଏକ ବୁଝାମାନ କଲେ
 ନ ଚାହିଁ କି କେବେ ଦେଲେ ନ ଥାନ୍ତୁ । କେବଳ
 ଅନୁକୂଳର ମାତ୍ରରେ ବାହାରେ ଅନୁକୂଳର
 ବୁଝା କଲେ । ମଧ୍ୟରେ କି କମଦେଶ ଅନୁକୂଳ-
 ରକୁ ଉଲ୍ଲେଖ ନୁହେଁ ।”

ଗତ ଶତାବ୍ଦୀର କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ
 ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟକ୍ଷର ଲୋଭୁଥିଲେ । ଉପକୃତ
 କେବଳର ଓ କି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏକ କିଛି
 ଦେଶକୁ ବୁଝା ଏପ୍ରକାର ଅଠକଣ ସ୍ଵଳ୍ପକ୍ରମ
 ହୁଏ ଥିଲେ । କି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଉପକୃତ
 ଦେଶର ସମକାଳୀ ସ୍ଵଳ୍ପକ୍ରମ ପ୍ରକୃତ
 କମ ଉପକୃତ ଉଲ୍ଲେଖିତ ବୁଝାମାନ ସ୍ଵଳ୍ପକ୍ରମ-
 ନେ ହୁଏକଲେ ଯଥା (୧) ଏ ଉପକୃତ
 ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଅନୁକୂଳର ସ୍ଵଳ୍ପକ୍ରମ
 ପ୍ରକୃତର ଅଧ୍ୟକ୍ଷର ଉପକୃତ ଏକ ସ୍ଵଳ୍ପକ୍ରମ-
 ଶା ଲେଖାଏ ଆଧାର ଦେବ । (୨) ମାଧ୍ୟ-
 ସ୍ଵଳ୍ପକ୍ରମ ଓ କିଛି ବୁଝାମାନ ମଧ୍ୟରେ
 ସ୍ଵଳ୍ପକ୍ରମର ବାହାର ଗତୀ ବୁଝାମାନଙ୍କୁ ଆଧାର
 ଦେବ ଏବଂ (୩) ସେନାପତିର ସ୍ଵଳ୍ପକ୍ରମ
 ଉପକୃତ ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ଏପ୍ରକାର ବୁଝାମାନ

କେବଳ ସେହି ଧରଣର ଉତ୍କଳ ବ୍ୟୟ
 ଶକ୍ତି ହେବା ଅନୁଭବ କୋର ଶକ୍ତିମେଣ୍ଡା
 ଲେଖାଯିବ । ଏହି କେବଳେଣ୍ଡା ଯାମାନଙ୍କର
 ମାମାଦା ଦେବା ଯେ ଉତ୍କଳ ବିକଳତା କର୍ତ୍ତ-
 ମାନ ଲେଖିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଏ ପରେ ବିପ୍ରାରି
 ଉତ୍କଳେ ବିପ୍ରାରି କାର୍ଯ୍ୟ ବିକଳତା ପ୍ରକାଶିତ
 ହେବ । ଏ ପରେ ଯେଉଁ ଅଧିକ ବ୍ୟୟର
 ବାଧା ମଧୁର ହେଲେ ଉତ୍କଳ ସଂକ୍ଷେପ
 ବିକଳତା ମଧ୍ୟ—

ଅଧିକ	
କାର୍ଯ୍ୟକର	ଟ ୨୧୦୦
ଘାମାସର	ଟ ୪୭୦୦
କର୍ତ୍ତୃମେଣ୍ଡା ସାନ	ଟ ୧୨୦୦୦
	ଟ ୪୧୨୦୦
ବ୍ୟୟ	
କରପଦାୟ ଖର୍ଚ୍ଚା	ଟ ୮୭୧୦
ବାସକମପୁରୀ କର୍ମସମ୍ପା	
ଓ ରାଜସ୍ୱାର ମିଳନାଦ	
ଖର୍ଚ୍ଚା	ଟ ୭୭୭୦
ସଞ୍ଚିତକର୍ମଣ ଓ ମରମର	ଟ ୨୮୮୭୫
	ଟ ୪୧୫୫୫

କେବଳ ମାଧ୍ୟମପଦ ବିକଳତାରେ ପରିଧଳ
 ମଧ୍ୟରେ ବନାବ ଓ ମରମର ଖୋରାଧଳ ଓ
 ଉତ୍କଳ ସମ୍ଭାଷଣ ପ୍ରତି ଅପତ୍ତି କଲେ କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
 ହେବ ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳର ସମ୍ଭାଷଣ କେବଳ
 ଉତ୍କଳ ସେହି ଉତ୍କଳର ସମ୍ଭାଷଣ ବାସକମପୁରୀ
 ବିକଳତା ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅପତ୍ତିକା-
 ଶକ୍ତି ସଂକଳ୍ପ ଅଧିକ ହେବାକୁ ସେକଥା ଠାକଳ
 ନାସ୍ତ ଅଧିକ ସମ୍ଭାଷଣ ଯେଉଁସଂ କଲେକର୍ତ୍ତବ୍ୟ
 ସାହେବ ହେଲେ ସମ୍ଭାଷଣେ ଉତ୍କଳେ ସମ୍ଭାଷଣ
 ପ୍ରକାଶ କଲେ ।

ନିର୍ମାଣ ପୁର ।

ଉତ୍କଳେ ଓ କିମ୍ପୁଣେଣ୍ଡା ବିକଳତା କୁତନ
 ପ୍ରକାଶା ବିକଳତା ଅନୁମାନକର ସୁଯୋଗ୍ୟ
 ଲେଖାଯିବ ଉତ୍କଳର ଏଥର ନିର୍ମାଣପୁର
 ପ୍ରତି ନିର୍ମାଣ କେବଳ କରାଯିବ । ଅନୁମାନେ
 ଉତ୍କଳପ୍ରାନ୍ତର ଏକକେବଳ କଲେକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବି-
 ନାଁ ଯେ ବିକଳତାରେ ଖୋରାଧଳର ଉତ୍କ-
 ଲତା ଏ ପରେ ଉତ୍କଳ ମାଧ୍ୟମରସାହେବ ଏକକେବଳ
 ଉତ୍କଳ ପ୍ରତି ନିର୍ମାଣପୁର । ସମ୍ଭାଷଣ ଅବଶ୍ୟକ

ଅନୁମାନ ଉତ୍କଳ ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି
 ନାସ୍ତିକତାରେ ସମ୍ଭାଷଣ ଏଠାରେ ନ ଲେଖି
 ସଂକ୍ଷେପରେ ଉତ୍କଳ ମର୍ମ ଲେଖାଯିବ ।

କେବଳେଣ୍ଡା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କୋଳକ୍ଷି ଯେ ସେ
 ମଧ୍ୟମକରେ ବୁଲି କେବଳେଣ୍ଡା ନିର୍ମାଣପୁର
 ହେବିଅଛି । ସେପରି ନାମରେ ନିର୍ମାଣପୁର
 କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ନୁହେଁ । ଏପରି ସୁଲରେ
 ଉତ୍କଳାକାର ଅବଧାନର ବିକଳତା ଅଧ୍ୟାୟ ନାହିଁ
 ଓ ଯେଉଁମାନେ ଏଠାରେ ପଢନ୍ତୁ ସେମାନେ
 ଅବଧାନ ହେବାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭାଷଣ ନାହିଁ ।
 ଉତ୍କଳି ଏହାକୁ ଶୁଦ୍ଧକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ଅନେକ ହଲରେ
 ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧି ଦେଇ ବିକଳତା ହେବା ପ୍ରଥମ । କେ-
 ଶେକ ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତବ୍ୟକିମ୍ପୁରେ ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରତିକଳ
 ଲକ୍ଷ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ବିକଳତା ହେବିଅଛି ନାହିଁ ଓ
 ଅଧିକ କେବଳେଣ୍ଡାରେ ବିକଳତା ବେଳେ ଓ
 ଉତ୍କଳ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅନେକ ବ୍ୟୟ ପଢନ୍ତୁ ଏବଂ
 ସୁଲର ପ୍ରଧାନକର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କଲେ କେବଳେଣ୍ଡା
 ବେଳେକର ଦେଖିବି ଅଧିକ ଏକପରି ଅଧିକ
 କେବଳେଣ୍ଡା ଅନର୍ଥକ ବ୍ୟୟର ବିକଳତା ଲେଖି
 ମାଧ୍ୟମର ଲେଖାଯିବି ଉତ୍କଳର ଡାକରେକ-
 ଶକ୍ତି ଲେଖାଯିବି ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିର୍ମାଣ-
 ପୁର ସମ୍ଭାଷଣ ପୁରକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିକଳତା ଉତ୍କଳ ।
 ଯେଉଁସଂ କି ପ୍ରକାଶକ କଲେ ଉତ୍କଳାକାର
 ର ଅବଧାନମାନେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇପାରିବେ
 ଉତ୍କଳର ସୁଧାଧାନ ବିକଳତା ଓ ଏଥରେ ମାଧ୍ୟ
 ବ୍ୟୟ ପଢନ୍ତୁ ତାହା ନିର୍ମାଣପୁରର ବର୍ତ୍ତମାନ
 ଅନର୍ଥକ ବ୍ୟୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ବୁଲିପାରିବ ।

କେବଳେଣ୍ଡା କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଅଧିକ କରପତ୍ରକୁ
 ଯେ ନିର୍ମାଣପୁରରେ ଦେଖାଯିବି ଉତ୍କଳ ଅଧିକ
 କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥ ଠାକଳାରେ ଦେବ ନାହିଁ ମଧ୍ୟ
 ବ୍ୟକଳରେ ବିକଳତା ଓ ଉତ୍କଳରେ ଉତ୍କଳର
 ଉତ୍କଳର ମଧ୍ୟ ଅନୁମାନୀ ଡାକରେ-

କର୍ତ୍ତବ୍ୟକରା କରକେ ଓ ଉତ୍କଳ ଅଧିକ ହୋ-
 ଲିଅଛି ଯେ ପ୍ରକାଶକ ନିର୍ମାଣପୁରର ଉତ୍କଳର
 ପ୍ରକାର ବ୍ୟୟର ଦେଖାବ ପଠାଇଦେ ମଧ୍ୟ
 ଏପରିକି, ଯେଉଁକି, ଏକକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବେଳେ,
 ଏକକର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଅବଶ୍ୟକତାରେ ବ୍ୟୟ,
 ଏକକର୍ତ୍ତବ୍ୟପ୍ରକାର ବ୍ୟୟ । ଏ ଦେଖାବ ସେ
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟକରା ଉତ୍କଳ ସଂକଳ୍ପ, ଅଧ୍ୟାୟ ବିକଳ
 ସଂକଳ୍ପ, ଉତ୍କଳର ପ୍ରକାର ବିକଳ, କେଉଁ କର୍ମ
 କରକେବଳେଣ୍ଡା ତାହା ଠାକଳ ଓ ବାସୁଦେ
 ଦେଖାକେ ମଧ୍ୟ ଦେଖା କେବଳ କେବଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର
 ବିକଳତା ହେବି ।

ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳ ପ୍ରକାଶ ପାଠକରେ ବିକଳ-
 ଯାଏ ଯେ କେବଳେଣ୍ଡା କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ମହାଶୟ
 କେବଳ ସାମାନ୍ୟ ବିକଳତାରେ ଉତ୍କଳୋକା
 କରକା ସକାଶେ ନିର୍ମାଣ ପୁରର ଏପରି ବ୍ୟୟ
 କର ଅଧିକ ଓ ନିର୍ମାଣ ପୁରରେ ଉତ୍କଳର
 ଯେଉଁ ସୁଧାଧାନ ଅଧିକ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶିତ ମହାଶ-
 ଯୁ ବିକଳ ମନୋଯୋଗ କର ନାହାନ୍ତି । ବାସୁଦେ
 ତାହା ନୁହେଁ । ଯେ ପ୍ରକାଶରେ କେବଳେଣ୍ଡା
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ବିକଳତାରେ ବିକଳ
 ପ୍ରକୃତ ବିକଳତା ପାଇଁ ବିକଳତା ନିର୍ମାଣପୁର
 ପ୍ରକାଶକମଧ୍ୟ ଏକ ଦେଖାବ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ
 ଉତ୍କଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିକଳତାରେ ଦେଖାବ
 ଅବଶ୍ୟକ ଉତ୍କଳ ପ୍ରକାଶ ଡାକରେକିଟିର
 ପଠାଇବେ । ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍କଳାକାର ସୁଲ
 ନୁହନ୍ତି ତାହାକି ଉତ୍କଳ ସାମାନ୍ୟକେ କୌଣସି
 ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିକଳତାରେ ବିକଳତା
 ଯିବ ନାହିଁ । ଏକ ଉତ୍କଳ ଅଧିକ ବିକଳତା ଦେଖା-
 ପାଇଁ ଉତ୍କଳ ଦେଖା ଅଧିକପ୍ରକାଶରେ ଉତ୍କଳର
 ଯେକେ ଉତ୍କଳର ବିକଳତା ମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟା-
 ନ୍ୟ ପୁରକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପର ଉତ୍କଳର ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍କଳ
 ଉତ୍କଳ ପ୍ରକାଶ ଦେବ ।

ଅନୁମାନେ ଏକକର୍ତ୍ତବ୍ୟ କେବଳେଣ୍ଡାରେ
 ଅଧିକ ଯେ ନିର୍ମାଣପୁରର ବିକଳ ପ୍ରକାଶକ
 ନାହିଁ ଏକକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉତ୍କଳ ଦେଖା କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ
 ପୁରକର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପ୍ରକାଶ ଉତ୍କଳରେ ସାମାନ୍ୟ କ-
 ଲେକପୁ କଲେ ବିକଳ ପ୍ରାକ୍ତ କୋର ପାରିବି ।
 ବିକଳ କେବଳେଣ୍ଡା କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ କେବଳେଣ୍ଡା
 ପୁର କେବଳା ନ କର ଉତ୍କଳର ଅବଧାନ
 ସଂକଳ୍ପରେ ପାରିବି ବିକଳ ନିର୍ମାଣପୁର
 ବିକଳତା ବାସୁଦେଣ୍ଡା ବିକଳତା ବିକଳତା ଦେବ-
 ଲକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉତ୍କଳ ଦେବ ନାହିଁ ଏକକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ
 ଅନର୍ଥକ ବ୍ୟୟ ସୁଧା ବିକଳତା ହେବ ନାହିଁ
 କେବଳ ଉତ୍କଳ ବ୍ୟୟର ବିକଳତା ।

କିମ୍ପୁଣେଣ୍ଡା ବିକଳତା ।

ମାଧ୍ୟମର ଉତ୍କଳ କେବଳେଣ୍ଡା କର୍ତ୍ତବ୍ୟର
 ସାହେବ ଏ ବିକଳତାରେ ଯେ ନୁହେଁ ବିକଳ
 ବିକଳ ଅଧିକ ତାହା ବିକଳତାରେ ବିକଳତା
 ଦେବ ଯେ ପ୍ରକାଶରେ ଅଧିକ ବିକଳତାରେ
 ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଅଧିକପ୍ରକାଶରେ ଉତ୍କଳ ବିକଳ-
 ତା ହୋଇଥାଏ । ଅନେକ ବାସୁଦେଣ୍ଡା ଉତ୍କଳ
 ଏହି ବିକଳତା ଦେଖା ଯେ ଏ ବିକଳତାରେ ବିକଳ-
 ଯେଉଁ ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳା ଅଧିକ ଉତ୍କଳ ମଧ୍ୟ

୧୦୦ ଶୁଣାଣୀ ବାଣୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଣାଣୀର
 ଚିହ୍ନକର ମାସିକ ଏକଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ବେତନ
 ବ୍ୟୟିକ ଓ ପରମେଶ୍ଵର ପ୍ରଶାସନୀୟ ଯେଉଁ
 ଶୁଣାଣୀରେ ଯେ ପରମାଶ୍ରମେ ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟ
 ଭଲ ଚଳିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ ସେଠା ଅବଧାନ-
 ମାନଙ୍କୁ ଏକାଦେକଟେ ୪୮୪୩-୧୫୫ ନିମ୍ନ
 ଏପରି କିଛି ଟଙ୍କା ପାଇଲେପିତ ସ୍ଵୟମ୍ପ ବ୍ୟୟିକ
 ଏଥିରେ ଏହି ଫଳ ହେବ ଯେ ଯେଉଁ ଅବ-
 ଧାନ ଉତ୍କଳମଣ୍ଡଳେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବ ସେ ବର୍ଷରେ
 ୨ ୩ ଟଙ୍କା ପାଇବ ଓ ଅନ୍ତର୍ଲୋକେ ପ୍ରଶାସାର
 ଫଳାନ୍ତରେ ଉଣା ପାଇବେ ଓ ଯାହାର ପିଲା
 ପ୍ରଶାସା ଦେଇ ନ ପାରିବେ ସେ ବର୍ଷକେ ଯାହା
 ବେତନ ୪ ୮ ଟଙ୍କା ପାଇଥିବ ତହିଁର ଅଧକ
 ହୁଏ ପାଇବ ନାହିଁ । ୧୯୦୦ ବୁଲ ମଧ୍ୟରୁ
 କାହାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ସାହାଯ୍ୟ ବ୍ୟୟିକ
 ତାହା ଜିଲ୍ଲାର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଓ କ୍ଷେତ୍ରୀୟରୁଷ୍ଟି-
 କୁର ହିଁର କରବେ ।

ଅନୁମୋଦନ କେବଳ କରୁ ଯେ ଉପର
 ଲିଖିତ ନିୟମମାନ କେବଳ ପୂର୍ବକ ଧାର୍ଯ୍ୟ
 ହୋଇଅଛି ଓ ଏଥିରେ ଉତ୍କଳମଣ୍ଡଳେ କାର୍ଯ୍ୟ-
 କଲିବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର
 ସାହେବଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଜ୍ଞାନୁ ସ୍ଥାନୀୟ ବର୍ମ-
 ରୁମାନେ ଯଥାସାଧ୍ୟ ପୁ ଥାନରେ ଆସି ଅଛନ୍ତି
 ବଡ଼ ସୁବଳ ବସ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ମାନବର
 ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେ-
 ଶ୍ୟରେ ଏ ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାର କରି ଅଛନ୍ତି
 ତାହା ଯେ କଦାବାଳରେ ସଫଳ ହେବ ଅମ୍-
 ମାନଙ୍କୁ ହର୍ଷ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ତାହା
 ସମ୍ପାଦନର ଉପାୟ ଦେବଳ ଗବର୍ଣ୍ଣରୁ ମୋର
 ଜଣାଅଛି । କେବେମଧ୍ୟ ଲୋକେ ପଢ଼ିଲେ କିମ୍ପ-
 ବେ ସାମାନ୍ୟ ଲୋକାର ଲୋକଙ୍କ ଶିକ୍ଷାପାଇ
 ଏ ଯାହା କଲେ ଏମନ୍ତ ଦେହ କରୁ ନାହିଁ ଓ
 ଏହାଙ୍କ ଉପାୟରେ ଅଭିଳେଷ ମୂର୍ଖତା ଏବେମନ୍ତ
 ସାମାନ୍ୟରୁ ଶାନ୍ତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାପକରେ
 କୁହିଲେ ଏ ସବୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ବର୍ମର
 ନୁହଇ । ଏହାକୁ ଦେଖ ଲୋକମାନେ ଯେପରି
 ଅଛନ୍ତି ସେହିପରି ରହିବେ ଓ ଅପଣା କଲରେ
 ଯେପରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରୁଥିବ ସମ୍ଭବ ତେଣୁ
 କରବେ ଫଳମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର
 କେତେକଟେ ୪୮୩ ଅକାର୍ଯ୍ୟ ନିମ୍ନ ହେବ ।
 ଯେବେ ମାନବର ସାହେବ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର
 କାର୍ଯ୍ୟରେ ବରୁଣୁ ନ ହୋଇ ପୁଣି ପ୍ରକଳତ
 ପ୍ରଶାସନ ଅନୁସରଣ କରି ଥାନ୍ତେ ଓ ଉତ୍କଳ

ଯାହା ଉଚ୍ଚ ଦୋଷ ଦେଖନ୍ତେ ତାହା ସଂଗୋ-
 ଧନ ପୂର୍ବକ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିନୟ କରବା ଟଙ୍କା
 ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସେହି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିଖାଇ ଥାନ୍ତେ
 ତେବେ ଯଥାର୍ଥ ଫଳ ହୁଅନ୍ତା । ଯାହା ହେଉ
 ଶକ୍ତ ବିଷୟର ଗୋଚରୀ କରବା ଅନାବଶ୍ୟକ
 ନୁହଇ କିମ୍ପମଣ୍ଡଳରୁ ବିଷୟ କାର୍ଯ୍ୟ ତଳିବ ଏଥର
 ଉତ୍କଳର ବର୍ତ୍ତ ହେଉ ।

ଅନୁମୋଦନ ଆଦୌ କହୁଅଛୁ ଯେ ଏ
 ନିୟମସ୍ଵାର୍ଥେ ଫଳ ହେବ ନାହିଁ । ଉତ୍କଳ
 ଜାତୀୟ ଏହି ଯେ ଶୁଣାଣୀରେ ଯେପ୍ରକାର
 ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଉଅଛି ସେହି ପରି ଶିକ୍ଷା ଦିଆ-
 ଯିବ ଅଧକ କିଛି ନାହିଁ । ଏପରି ହେଲେ ୧୯୦୦
 ବୁଲପୁର ଯେବେ ଲୋକଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନତାମିତ୍ତ
 ନାଶ ନ ହେଲେ ତେବେ ୧୦୦ ଶୁଣାଣୀସ୍ଵାର୍ଥ
 କିପରି ତାହା ଘଟିବ ? ଅବଧାନମାନେ କି
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା ପେଟରେ ଲୁଚାଇରଖୁଥିଲେ ଯେ
 ସରକାରରୁ ଟଙ୍କା ପାଇବାମାତ୍ରେ ତାହା
 ବାହାରକରି ଦେବେ ? ଯେବେ ବୋଲି ଯେ
 ସେମାନେ ଉତ୍କଳମଣ୍ଡଳ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ
 ନିର୍ମାଣକୁ ଲାଗି କିଛି ବିନ ଶିକ୍ଷାକରବେ ଉତ୍କଳ
 ଉତ୍କଳ ଏହି ଯେ ଚିଣ୍ଡିବେ କର ? ଯେଉଁଠି
 ରେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତୁ ସେ ଘଣ୍ଟି ତାହାକୁ
 ଭଲ ଜଣାଅଛି ଓ ସେହି ଘଣ୍ଟିରେ ଶିକ୍ଷା ଦେ-
 ବାପାଇଁ ମାନବର ସାହେବ ଯାହାକୁ କହୁଅ-
 ଛନ୍ତି । ପୁଣି ଅବଧାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଦେବା ଶୁଣି
 ଯେବେ ଲାଭାନ୍ତା ତେବେ ନିମ୍ନଲିଖିତର
 ଶିକ୍ଷାପାଇଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁ ବ୍ୟୟ ହେବାକୁ ହୁଅନ୍ତା
 ନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ବହୁଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଲେଖା-
 ପତ୍ରିକାର୍ଯ୍ୟରେ ସୂଚା ଲାଭ କରି ଥାନ୍ତେ ।
 କେବଳ ଶିକ୍ଷାପ୍ରଶାସନୀ ଭଲ ନୁହଇ ବୋଲି
 ସେମାନେ ସୂଚନା ଦେଇ ନାହିଁ । ୧୯୦୦ ଶୁଣା-
 ଣୀ ବିଷୟ ଏହିବର୍ଷ ହେଲେ ଏମନ୍ତ ନୁହଇ
 ଏପରିବେଳେ ଶୁଣାଣୀ ହଲ ଓ ଶୁଣାଣୀରେ
 ପଢ଼ିଥିବା ଅନେକ ଅଧକବସ୍ତୁର ଲୋକ ବର୍ତ୍ତ-
 ମାନ ଅଛନ୍ତି ତାହାକି ଅବଶ୍ୟ ଥରେ ପ୍ରକାଶ
 କଲେ କିତାନ୍ତ ନୁହଇବ କୁହୁଥିବି ଯେ
 ପୁରୁଣା ଶୁଣାଣୀରୁ ଦକାଦ ଅପାଦୁଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷାକର
 ହୋଇ ନ ପାରେ । କେତେକେବେ ଅଛନ୍ତି
 ଯୋଧୁ ବୋଇଥାଉଛି ଅପଣା ନାନିପୁଣା ଲେଖି
 ପାଉନ୍ତୁ ନାହିଁ । କେତେକେବେ ତାହାପରେ
 ଲେଖି ପାଉନ୍ତି ବାଗଜକୁ ଦେଖିଲେ ମାତ୍ରକେ
 ହାତ ଥରପରି ହୁଅନ୍ତୁ । ଯେଉଁମାନେ ଲେଖା-
 ପତ୍ରିକା ବ୍ୟବସାୟ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅନେକ

ବସ୍ତୁରେ ଅପଣା ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବା ଉପ-
 ଯୋଗୀ ଲେଖାପତ୍ରିକା ବର୍ମ ଚଳାଇ ବ୍ୟୟ ଓ
 ବେତନ ଉପସ୍ତୁର ଦେବା ପାଇଁ ଅନେକକାଳ
 ଲାଗଇ । ଏପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥାରେ ପୁରୁଣାଘଣ୍ଟିରେ
 ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟର ଅଧକ ବି ହୋଇ ପାରେ ।
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଦେବର ଅବଶ୍ୟା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ
 ପୁଣି ଶୁଣାଣୀର ବିଷୟ ଯେ ହେଉ କିମ୍ପଦେଲେ
 ତାହାକୁ ଅମୁଗ ପାନ୍ତି । ବାଲେଶ୍ଵରର ଭୁବନେଶ୍ଵର
 ଡେପୁଟିଇନ୍ସପେକ୍ଟର ଅବଧାନଶିକ୍ଷାର ଦୋଷ
 ହେତୁର ଥିଲେ ଯେ ଅଜ୍ଞପୁଣା ସେ ଗାଳି
 ଶାଉଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତି ସ୍ଵାଧୀନତାକରବର ପର୍ଯ୍ୟା-
 ରେ ଏବର୍ଷକୁ ଅଳ ଉତ୍କଳମଣ୍ଡଳେ ଲେଖାଅଛି ଓ
 ଅନୁମୋଦନ ସେ ସବୁକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅନୁ-
 ମୋଦନ କରୁ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍କଳରେ କା ଫଳ ବି
 ଯାହାଙ୍କ କୁହିବାରେ ମଜଲ ହେବ ସେ ତ
 କୁହୁ ନାପାନ୍ତି ।

ଉପରେ ଯାହା ଲେଖାଗଲା ଏଥିରୁ ପାଠକ-
 ମାନେ କୁହୁବେ ଯେ ନୁହଇ ଶିକ୍ଷାପ୍ରଶାସନୀସ୍ଵାର୍ଥ
 ଅନର୍ଥକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ଉକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ନାହିଁ
 ଅଥବା ଫଳାଫାର ଉତ୍କଳର କଥାରେ କେବଳ
 ସଫଳ ଓ ତୃପ୍ତା ମୁକ୍ତି ଚକ୍ୟ । ଅନୁମୋଦନ
 ବରୁକର ଯେ ଅବଧାନ ଶିକ୍ଷାପ୍ରକାର ସରକ-
 ଶିକ୍ଷା ନ କଲେ କଦାଳି ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ କରବ
 ନାହିଁ ଓ ସେଥିପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମାନେ ଯେ ଦାବୀପତ୍ରର ଯାଉଅଛନ୍ତି
 ଉତ୍କଳରେ ବୁଲିଲେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ
 ହେବାର ସମ୍ଭାବନା । ତୁଳାକୁ କୋଟାଏ ନୁଆ-
 ବାଟ କରି ଲୋକଙ୍କୁ ସରକାର ରକ୍ଷାପ୍ରଦେ-
 କନ କି ? ବାଟ ଚଳୁ ବେତେଦନ ସିଦ୍ଧ ଓ
 ଶେଷରେ ଚିକା ହେଲାଠାରୁ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ
 ସେ ବାଟ ପ୍ରକୃତରେ ନାଟକର ବେବଳ
 ହୁଅନ୍ତୁକି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବାଲେଶ୍ଵର ସମ୍ବାଦବାହୀନୀର ଅବଗତହେଲୁ
 ଯେ ଅଜକୁ ବଂ ନ ହେଲୁ ଗରଜମଣ୍ଡଳ ମେ-
 ବାଳନ ହୋଇ ରହିଅଛି । କାଲି ପୁରପ୍ରବର-
 ଠାରୁ ଅନବରତ ମନ ମନ ବୁଝି ହେଉଅଛି ।
 ଏହି ବୁଝି ହେଉଥିବା ଧାନ ଯେଉଁଠି ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ଯୋଗ ଜନ୍ମି ଧାନଶିଖା ବାଟି ସଜାଇବାର
 ଅନେକ ଲୋକ ଅପଣା କରୁଅଛନ୍ତି ଲୋକଲ
 ରକ୍ଷଣକ ସହରେ ଉତ୍କଳର ଦେବାର ସ୍ଵପ୍ନ ।

ଅନୁମୋଦନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦ୍ରବ୍ୟର ଅବ-
ରତ ହେଉ ଯେ ଅଭି, ଏହି, ମାଗିବାହାରେ
କି ଯେ ରାଜ୍ୟ ସର୍ବିକ ବୃଦ୍ଧର ବିଶ୍ଵା ମହତ୍ତ୍ୱ-
ମାର୍ଵ ଉନ୍ନେଷୁଛି ଏବଂ ଗରମାସ ଭାଷଣ-
ଗରେ ସମସ୍ତ ପାଇଅନ୍ତୁ । ଏ କର୍ମାଣ୍ଡ୍ୟ ଅତି
ହମ୍ବ ଓ ସମ୍ଭବତଃ ଓ ସମାଜିଆ ଏବଂ
ଏକ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଭ ଏହାଙ୍କର ବିଦେଶ ମନୋ-
ସୋଗ ଥିଲ । ଏହାଙ୍କ ମୂଲ୍ୟରେ ଅସମ୍ଭବ ଉଚ୍ଚ-
ଓ ନେତାମ୍ବ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଉନ୍ନେଷୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ।
ଏ ଏତଦ୍ଵେଶଟି ବେଳେ ଅବଗତ
ହେଲା, ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ବିବଶୁକା ଯାତ ଲାଗୁରେ
ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱ ବିଶିଷ୍ଟ ହେବନୋର କୋମ୍ପାନିରେ
ଖୁଦା ସଂଗ୍ରହ ହେଉଅଛି ।

୧। ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉର୍ଥବୁଦ୍ଧ ବୋମ୍ବାର୍ଡର ଗମନ
ଭରମାତ୍ର ଦୋର ଲୋକମାନେ ଏହି ଉପକାର
ମୁରୋଦି ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ବୋମ୍ବାର୍ଡ ଉପକୃତି
ପ୍ରାପ୍ତର ପ୍ରକାର ଭଲ ହେଲେ ।

ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନୀ ଅଂ ଲେଖକ ବି ଏହିପ୍ରକାରର
ଦୋର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସେ ବିଷୟର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ନୂତନ
ଭରମାତ୍ର ବିଶ୍ଵା ଭଲ ଅତ୍ୟନ୍ତ । ଉନ୍ନେଷୁମାନଙ୍କ
ଭଲରେ ଦୁର୍ଗ ବଢ଼ିବା ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୋଧ
ହୁଅନ୍ତା ।

ହେଲି ନୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବଗତ ହେଲ
ଯେ ମାଗିବାହାର ଏକପ୍ରକାରରେ ଭୟ-
ନକ କର୍ତ୍ତା ଓ ସତ୍ୟରେ ଦୋର ସକ୍ମୁକାର
ଗଣ୍ୟ ନକ୍ ହେଲ । ଏହାରେ ଉପାମାନେ
କଂଗ୍ରାମ ଛୋଡ଼ି ଯାଆଁ ଯାହେବୁ ମାରକାକୁ
ଭବିଷ୍ୟ ହେଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହରେ
ଓ ଏ ସତର ଦାୟୀ ହେଲେ । ପାତ୍ରା ମିର୍ତ୍ତୀରେ
ଲୁଚିବାକୁ ଉପାମାନେ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟରେ ପ୍ରବେଶି
ତାହାର ସାମଗ୍ରୀସମସ୍ତ ନଷ୍ଟକଲେ ସେମାନେ-
ମଧ୍ୟ ଦେଖିଗଣ୍ଡିଏ ଏକ୍ ଦୋର ବିଷୟାଦ
ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କର ବଞ୍ଚାଇ ବଞ୍ଚାଇବୁ
ଅବେଶକ ବକ୍ତା ବି ସେମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞତା ଓ
କୁହାସର ପ୍ରଭ ଦୃଷ୍ଟି ଭରମାକୁ ସେବ । ସେମା-
ନଙ୍କୁ ଉପହେପ ଉପକାରାନ୍ତର୍ଗତ ସେ ସୁବେଦୁର
(ପାତ୍ରା) ସକ୍ରମେଶୁରକ ପ୍ରଭବଶ ସମ୍ପା ମହତ୍ତ୍ୱ
ଓ ସେବଣା ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଅତି ଓ ତାହାର
ପ୍ରାର୍ଥନା ସକ୍ରମେଶୁର ସୁପଣା ଏକ ବୃଦ୍ଧି ବଦ-
ହରେ ସେମାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ଶକ୍ତି ସେବ
ତେବେ ସେମାନେ ହୁଲେ ଯେ ସୁବେଦୁର
ଅପଣା ବର୍ତ୍ତାବେଶରେ ହୁଏ ଦେଖିବୁ ବିଷ୍ଣୁ
ଦୃଷ୍ଟି ବଜାସ ଦେଖାଣା ପାର୍ଥନା ବିଷୟ

ଏ ଯୋଗୁଁ ତାହାପ୍ରଭ ସେମାନଙ୍କର ଦୋର
ହେଲ । ସୁବେଦୁର ଅପଣାର ଏକାନ୍ତ ମମତା
ଥିବାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ରାସ ବଗାଇବାକୁ ସେହି
ଦିଶାସ ତାହାର ଶକ୍ତି ସମତର ଦାୟତା ହେଲ ।
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏହି ବଦେନମାରେ ଉପାମାନଙ୍କୁ
ଲୋକଲ ସାମାଜ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ । ଧର୍ମସି
ସକ୍ତତମ ଦେଶମଧ୍ୟରେ ବାଗିଆନ୍ତୁ ହୁଏ ଦେ-
ଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଅଜ୍ଞ ଓ ଲୁପ୍ତସଂଖ୍ୟାର ବାଗିଷ୍ଠ-
ଲୋକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ । ଏ ଦେଶର ନାସ୍ତବ କ୍ରାନ୍ତି-
ଶକ୍ତିର ବଳ ସୌଖିନ୍ୟ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ଏଠାଲୋକେ ଏପରି ବ୍ୟବହାର ନ ହେଉଛି ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ପ୍ରାୟତଃ ଭାରତୀୟତା ସମ୍ପାଦକ ମହୋଦୟ
ସମୀପେଷୁ ଲୋକେନାୟକ—
ଲମ୍ବୋଡ଼ିର ସମ୍ପାଦକମାନଙ୍କୁ ଅପଣାଙ୍କ ଜଗ-
ଗୁଣାବିଦ୍ୟା ପସିତାରେ ହାନ ଧାନ ବରଦା
ହେବେ—

ସାରଳଚନ୍ଦ୍ର ଜା ସତ୍ୟାଙ୍କ ଉପାରକୁ ମହାନ
ହଲରେ ମହତ୍ତ୍ୱା ଜା ଗୁଡ଼ାକ ଲୁପ୍ତାସକ ବିକାର
ଭରମାତ୍ର ଓ ପାରକ୍ରୁଟି ଗ୍ରାହଣା କରେ ହର-
କାରେ ମାଗ୍ୟବର ବିକାର ଭରମାତ୍ର ଯା-
ହେବଳର ପ୍ରାୟତ ଓ ସୁଫଳ ଭଲକାର ଯା-
ହେବଳ ପରମାମ୍ନା ପ୍ରକାରେ ହାଲବେତରେ
ଅସୁପୁଲେ ସେ ଲାଗତର ଆଦିଲେ ଛାଡ଼ିବୁରେ
ହୁଗୁଣବେଶ ତାହା ହେବ ଦୋର ସୁଦ୍ଧାଖୋଜିମ-
ପୁର ବାଟେ ବରୁପୁରମାନଙ୍କରେ ମାଧ୍ୟ ଦୋଲି
ପ୍ରାୟତ ଉନ୍ନେଷୁ ବିକାରର ସାହେବେ ଲୋକା
ଅକ୍ଷରେ ପରମାମ୍ନା କଲେ ଯେ ପରମାମ୍ନା
ସେ ଗତା ଧାର ପ୍ରାୟତ ସୁଦା ବିକାରରେ
ସାହେବଳ ଅତୀକାରପ୍ରକାରେ କଂଗ୍ରାରେ ଯା-
ବୁ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭା ଭରମାକୁ ଗ୍ରାହଣ ବହାନ ବିକାର-
ହର ସାହେବେ ଲେଖିଲେ ଦୋର ମଧ୍ୟରେ
ସେ ଗତାବ ସେ ଲୋକମା ଅକ୍ଷର ମ ତାହଣ୍ଡି
ଓ ପରମାମ୍ନା ଅଶିଳା ଉପସୂଦା ମଧ୍ୟ ସେ
ମାନମାର ଅର୍ଥ ନ ବହୁକା ଓ ପାରକ୍ରୁଟି
ଗ୍ରାହଣା ଅଶିଳା ବେଳେ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭି ସୋଲେବ
ବଂଜିତ ଥିଲ ତେ ଯଦା ସୁଦ୍ଧାଖୋଜିମପୁର
ଗୁଡ଼ା ନ ବତାଉମାର ତାହାରେତେ ଅର୍ଥରେ
ଅନୁ ହୁକୁମ ନ ମାନକ ଦୋର ପ୍ରାଣୀକ ସମ-
ସୁରେ ପାରକ୍ରୁଟି ଗ୍ରାହଣକୁ ଦାୟତା ଭରମାତ୍ର

ପ୍ରାୟତ ଉନ୍ନେଷୁ ବିକାରର ସାହେବେ ସଂଗ୍ରହ
ଭରମାନା କଲେ ସେହିତ ଦାୟତା ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ସଗ୍ରା
ସମୁଦ୍ର ବିକାରକୁ ଗ୍ରାହଣ କରିବ କର୍ମଗତର
ସାହେବେ ମାନବର କନାଲ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସା-
ହେବକୁ ଲୋକେକର କଲେ ଦୋର ଶୁଣ୍ଠିବ
ରମୋଗୀ ହେବା ପାରକ୍ରୁଟି ଜା ସୁତାକୁ ଅତି
ମର୍ତ୍ତ୍ୟନ୍ଦେ ଅର୍ଥକ୍ରମକୁ ମୁକ୍ତ ବହୁକା ସଗ୍ରାପୁରେ
ମାନବର ଉଚ୍ଚସ୍ତରେଭକ୍ତର ବିକାରସି ହୁକୁମ
ନ ଶୁଣିତାନ୍ ଅନୁ ବକ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତର ହୋଇ
ସଗ୍ରାସହ ବେଦା ଶୁଣ୍ଠିକୁ ପାରକ୍ରୁଟି ହରୁ ଯେ
ମାନବର ଜାନବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବେ ଗ୍ରାହଣା ଉ-
ଧର କର୍ମଗତର ସାହେବକ୍ରର ଭରମାତ୍ର ପ୍ରକାରେ
ପାରକ୍ରୁଟି ଦିଶସୁରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ସକଳ-
ମାନେ ଜାଣିଆଅପଣଙ୍କ ସମାନ ଏପରି ଦୟାସୁରେ
ଦୁର୍ଲ୍ଲଭର ଦେବେ ଅପଦକ୍ରମ ନ ହୋଇ ସୁଦ-
ଶୋକମପୁର ବରୁପୁର ଉନ୍ନେଷୁ ଲୋକମାନେ
ପତ୍ତେ ଅପଦକ୍ରମ ହୋଇ ଦୋର ନ୍ୟସ୍ତାସ୍ତ-
ମାନେ ଭଲରେ ଅତୀ ଅସୁଦାବମାନଙ୍କର
କୁ ଭଳ । ଭଳ ।

ଅପଣଙ୍କ ଏପ୍ରକାର ବିବସ୍ତବକୁ ଦେବା
ବଦ୍ଧଶ୍ରମାତ୍ରାଣ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସୁଦ୍ଧାହର ଲୋକସଂଖ୍ୟାମହତ୍ତ୍ୱମାର ହେଉଛୁ
ପଦ ସୁନ୍ଦ୍ୟ ଅତି ମାସିକ କେଜନ ଟ ୧୦ ଟା
କର୍ମାବିଶ୍ରାନ୍ତିମାନେ ଭରିଜ ଉପମାନମ ଲାଟ
ରମ ପ୍ରବ ଅପଣା' ଗାଧିବିକର ପଲେସିବ
ଅନେକମପଦ ଭଲ ଭରକ ଗ୍ରାହଣ ଲୋକମାନ
ସାହେବଙ୍କୁ ସମୀପକୁ ଫ୍ରେଣ୍ଡସହରେ ।
ତା'ରୁଣ ସ୍ତବେ ଉପମାନ ସଂଗ୍ରହମସିକା ।

J. GEDDES
Registrar of Puri

ମହାବଦ୍ଧ ଦାଲିତୀର ବିଭକ୍ତର କୁମାରପୁର
ଦାକ୍ତ (ପ୍ରଥମ ବୃନ୍ଦାବନ) ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟରେ
ଅନୁପଦର ଓ ମୁଦ୍ରକ ହୋଇ ବିକାରୀ ପ୍ରକୃତି
ଅତି । ମୂଲ୍ୟ ୩୦ ବର୍ଗ ଫ୍ରେଣ୍ଡସଂଖ୍ୟାକର ସର୍ବା-
ଲବ୍ଧେ ଶକ୍ତି କଲେ ଶାର ପାରକ ।

୧୮୯୨
— ୨ —

ଏହି ଉତ୍ତରଭାଗିକା ସହିତ ବିକାର ଦାକ୍ତ
ବିଜ୍ଞାପନ ବିକାରୀମାନଙ୍କ ଉପକ୍ରମପୁରେ
ପ୍ରକୃତି ଓ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବ ।

କଳ୍ପଦ୍ରୁମ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ

ସାପ୍ତାହୀକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ବର୍ଷ
ପ୍ରଥମ

ଭାରତୀୟ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା । ମୁ. ପୌ. ୧୨ ୧୨ ୧୯୩୦ ପାଲ ଗଜପାଲ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବାର୍ଷିକ ୫୭
ମଫସଲ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନାମାଙ୍କନ ୧୯୩୦

ଅମ୍ଭେମାନେ କ୍ରମବଦ୍ଧତଃ ଗଜପାଲରେ
ଅନୁମନ୍ୟମଦମାର୍ଗ ଶେଷପୁତ୍ରି ଲେଖିଗାର-
ନାହିଁ । ଉତ୍ତମଦେମାରେ ଅନୁମନ୍ୟକୁ ବର୍ଷ
ଓ କୌଣସିକାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାର୍ଷିକ ଚୈତ୍ୟପରାମ୍ପରୀମ ସହିତ
ଭାଗ୍ୟବାସ କରନ୍ତାର ଅଜ୍ଞା ଗୋରୁଅଛି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
କଳ୍ପଦ୍ରୁମରେ ଅନୁମନ୍ୟର ଅପତ୍ତିକୁ ଉତ୍ତମ-
ସ୍ୱପ୍ନ ବାସ୍ତବିକ କରାଯାଇଛି ଓ ତହିଁରୁ କୋଥ
କୃଷ୍ଣର ମୋ ହାତକୋଟରେ ଅଗାର ଦେଲେ
ସେଠା କଳ୍ପକ ବାସ୍ତବରେ ଉତ୍ତମ ମତ ଧାର୍ଯ୍ୟ-
ହେବ । ଏପରି ଅପସ୍ୟରେ ବସୁ ବେଦାନ୍ତ
ସଦାଧ୍ୟାୟୀ ଅନୁମନ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେବେ ଅଜ୍ଞ-
ନୀତିକ ଲକ୍ଷରେ ମଦଦମା ଗରିମାଦ୍ୟାନ୍ତା
ତେବେ ଏ ପରିକ ଅପସ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିପାଇବାର
ଅସ୍ୱର୍ଥ୍ୟ ନ ଥାଏ ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଗଜପାଲରେ ଲେଖିଥିବା
ଯେ ରୋଜସେବକମ୍ପଣୀ ଏବର୍ଷ ଟଙ୍କାରେ ପତ୍ରି-
କା ବାଲେଶ୍ୱରୀର କର ଅପାସ୍ୟକରଣକୁ ହିଁ କର-
ଅଛନ୍ତି । ବେହୁ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ କରନ୍ତୁ
ଯେ ଉତ୍ତମ ଏବସ୍ତରଣ ବେବକ ପ୍ରକାଶୁ ଦେଶ
ପତ୍ରିକ ମାତ୍ର କାନ୍ତବରେ ଭାଷା ନୁହଇ ନବର୍ଷ-
ସେକ୍ତ ମୋଟରେ ଏବସ୍ତରଣ କେବେ ପୁରୁ-
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଥେ ଜମିଦାର ଓ ଅଥେ ପ୍ରକାଶୁ
ଦେଶପତ୍ରିକ ଅର୍ଥାତ୍ କେଉଁ ପ୍ରକା ଯେତେବେଳା
ସରକାରୀ କରେ ଟଙ୍କାପ୍ରତି ଅଧିକାର କେଉଁଏ
ବେତସେବ ଜମିଦାର ତାଲେ ଦାଗଲହରବ ।

ଦେଉଳ ପ୍ରକାଶୁ ଦେଲେ ଦେଶ ପତ୍ରିକ ଏଥିରୁ
ବସ୍ତାଭିତ୍ତ ବଜ୍ରପନ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ବସ୍ତାଭିତ୍ତ ନାହିଁ
ଜମିଦାରଠାରେ ଦାଗଲ ଦେଶୁ ସେମାନେ କର
ଦେବେ ଓ ଯେବେ କୌଣସିପ୍ରକାର ସନ୍ଦେହ
ହୁଅଇ ସେ ସରକାରରେ ଦାଗଲ ଦେଶୁପିତ
ମାତ୍ର ଅମ୍ଭେମାନେ ସୁଗ୍ରହଣ ଯେ କେତେକ
ହଲରେ ଜମିଦାର ଅପଣା ଦାଗଲ ଦାଗଲରେ
ଏକା ପ୍ରକାର ଦେଶୁ ପତ୍ରିକା ଅଧିକର ଲେଖି
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏବସ୍ତ ହଲରେ ବକର୍ଷମେଣ୍ଡା ବି
କରବେ କୁଟ୍ତି କଟା ନାହିଁ । କୋଥ କୃଷ୍ଣର
କୌଣସିକାଳରେ ଏହା ପ୍ରକାଶ ଦେଲେ କୃଷି-
ଦାର ମିଥ୍ୟା ଦାଗଲ ଦେଇଥିବାର ବସୁ ଭୋଗ
କରବ ।

ବାଲେଶ୍ୱରର ବଲେଶ୍ୱର ବିମ୍ବସାଦେବ
ସବିକବିମ୍ବସାରେ ଉତ୍ତର ଦେଶାନ୍ତାନ୍ତ । ଗବର୍ଷି-
ମେଣ୍ଡା ମାତ୍ର ବିକ୍ର ବ୍ୟାଧ କର ଅଛନ୍ତି ତାମା
ଓଡ଼ିଶା ମଧ୍ୟରେ ସମାଜେ ବାଲେଶ୍ୱରରେକ ସା
ଦେବାର ଦେଶାନ୍ତାଏ । ବେତସେବ କମ୍ପଣୀ
କର୍ତ୍ତାବ ଓ ତାହାର ଅଧିକେନନ ଅଜ୍ଞେ
ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଦେଲ ଓ ଗିଣା ସମ୍ପ୍ରକାସୁ ମୂଳକ
ପ୍ରକାଶୁ ଅଜ୍ଞେ ସେଠାରେ ପ୍ରକଳ ଗୋରୁ
ଅଛ । କର୍ତ୍ତବରେ ବିକ୍ର ଅଧିକ ମୋର ନାହିଁ ।
କୃଷ୍ଣ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବିମ୍ବସା ଦାଗଲ
ଦେଶୁ ଲେଖିକର୍ତ୍ତାବୁକୁ ଯଥା ବିକ୍ର ଉପ-
ଦେଶ ଦେଲ ବାଲେଶ୍ୱର ବିକ୍ର ଉପାନ୍ତ ଓ

ଉତ୍ତମ ସଦନ୍ୟାୟୀ ଏଲକାରେ ଗୁଣପାଳୀର
ଧାଗ କର୍ତ୍ତା କର ଦେଲେଣି । ଅବଧାନମାନଙ୍କୁ
ବାର୍ଷିକ ୫ ୨୫ ଲାଗୁ ଅଧିକ ଦେବେ ନାହିଁ
କୋରୁ ପ୍ରିର ଦର ଅଛନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତ ଅବଧାନ
ମଧ୍ୟ ୫ ୨୫ ଲା ଶାନ୍ତଦେ କାହିଁ ଏହି ମଧ୍ୟରେ
କାହାକୁ ଯେମନ୍ତ କେଉଁ ଦେବାକୁ ହେବ ।
ଅବଧାନମାନଙ୍କୁ ବର୍ଷମତ୍ତୁ ବହି ଗିଣା ବସ୍ତ-
ବିକି ନାହିଁ ଓ ବର୍ଷମତ୍ତୁ ସେମାନେ ଯେଉଁ
ପ୍ରକାଶରେ ଗିଣା ବସ୍ତୁକୁ ସେତୁ ପ୍ରକାଶରେ
ଦେବେ ବିକ୍ରବକରୁ ସୁଗିଣିକ ଅବଧାନ କର୍ତ୍ତା-
ଗ କରନ୍ତାର ଉପାସୁ ହେବ । ଗୁଣପାଳୀରେ
ଜଗଲ ପ୍ରକାଶାଏ ବୋଲି ସାଦେବ ଜକ୍ର
କରୁକୁ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ
ସାଧାରଣ ବିକ୍ରକର୍ତ୍ତାରେ ଧର୍ମସଂକ୍ରାନ୍ତି ଗିଣା
ଦେବା ବସୁ ବିକ୍ର ଅଧିକ ମାତ୍ର ସେ ଅଧିକ
ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦେଲ ଜାଗିଆରଦେ ଯେ ବିକ୍ରକର
ପ୍ରକାରେ ଗୁଣପାଳୀ ପିଲମାନେ ବିକ୍ରମାତ୍ର ଧର୍ମ
ଗିଣା ପାନ୍ତି ନାହିଁ ଦେବଲ ଅକର ପରୁକର୍ତ୍ତୁ
କର ସେତୁ ପତ୍ର ପାରୁକା ଉଦେଶରେ ତାମା
ପଛନ୍ତି । ବିକ୍ରକର ନ ପତ୍ତି ଅନ୍ୟ ଯୋଥୁ ପତ୍ତି-
ଲେ ସେତୁ ଫଳ ହେବ କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଗିଣା
ଓ ବିକ୍ରକ ଯେତେ ଉତ୍ତମ ଲକ୍ଷ ବଦଅଛନ୍ତି
ତାମା କୃଷ୍ଣାନ୍ତା ନାହିଁ । ବିକ୍ରକର ଉତ୍ତମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅଜ୍ଞ ମାନନ ଧର୍ମସ୍ତୁବ ଗାହା ପୁତ୍ର
ପତ୍ରଅଛି ଏବଧା ଗିଣା ମନରେ ପତ୍ରିକେ ବସୁ
ଅନୁମନ କୃଷ୍ଣର ମାତ୍ର ବାସ୍ତବରେ ସୁବ ବର୍ଷ

ପରତପ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତର ଗୋଟିଏ ବଥା ସୁଖ
 ବୃତ୍ତର ନାହିଁ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସମ୍ଭବତଃ
 ଯୋଗ୍ୟ ବେଳାରେ ହୁଏ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ନ
 ଯାରେ ବରଂ ପିତୃମାନଙ୍କ ରକ୍ଷକ ଭାବେ
 ପିତୃଙ୍କ ବ୍ୟବହାରକୁ ପଠାଇବାପାଇଁ ଅଧିକ
 ଅଭିଳାଷୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ଯାହା ହେଉ ସମସ୍ତ ପା-
 ହେବଙ୍କ ଉତ୍ସୁକ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ତ ଗୋଟିଏ ବୃତ୍ତା-
 ନୁ ଏହି ଯେ ନୁହେଁ ପ୍ରକାଶରେ ବିଦ୍ୟାତଃ
 ବିଦ୍ୟାତଃ କୌଣସି ଫଳରେ ବିପୁତ୍ର ନ ହେଉ
 ବାଲେଶ୍ୱର ଶିକ୍ଷାମଣ୍ଡଳର ମହାଶୟ ନାମ
 ବକ୍ତୃମେଷୁ ଗତ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।
 ଅପ୍ରେମାନେ କଲ୍ୟାଣୀ ବଦେଶରୁ ବଲ୍ୟକ କାମ
 ଉତ୍ତର କର ଏଠାରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଯଥା—

ବାଲେଶ୍ୱର କଲେଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କଲେ-
 ଜ୍ଞର, ବିବିଳାକର୍ତ୍ତନ, ସ୍ୱଳ୍ପ ସୁପରଫେରେନ୍ସ
 ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଚେୟାର୍ ମାନ୍ ଡିପ୍ରେଣ୍ଡେଣ୍ଟ,
 ଉତ୍ତରର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କଲେଜର, ପାତ୍ରୀ ସ୍ୱିଅ
 ମିଷ୍ଟରଗ୍ର ଓ ବାବୁ ବୃନ୍ଦାବନଚନ୍ଦ୍ର ମହାଳ,
 ପ୍ରକାଶକାର ଯୋଗ୍ୟ, ମହତମୋହନ ଦାବ,
 ଦ୍ୟାମାନକ ଦେ, ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେ, ପଦାର
 ମୋହନ ଦେବୀପତି, ଶ୍ରୀରାଜାଧ୍ୟ ଦେବ, ଅଟ-
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚନ୍ଦ୍ରଶର୍ମା, ଯତୁନାଥ ଦାବ, ଚୂର୍ଣ୍ଣା ଗୋ-
 ଲାମ ମହତମା ଶ୍ରୀ, ଚୈତ୍ୟ ସୁଦରଶନସିଂହ ଗୁପ୍ତ,
 ବାବୁ ବୈଶାଣ୍ଠିକ ଗୁପ୍ତ ମହତମା, ମୁଦର୍ଣୀ ଅବ-
 ଦୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ବାବୁ ଶ୍ରୀମାତୁରର ବୋଷ ।

ମୁଦଳମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ।

ଉତ୍ତରବର୍ଷର ମୁଦଳମାନମାନେ କେତେ
 ଶିକ୍ଷାଲାଭପାଇଁ ପୁରୁମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷ ହେବେ
 ଏହି ବଥା ଅହତର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ମନରେ
 ବଡ଼ ଭାବିଅଛି । ବିବାହର ବଦେଶରେ ମୁଦ-
 ଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ସୁପ୍ରିମ
 ସରକ ରେଭେ ନାମାନ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଅଛି
 ମାତ୍ର ଅପ୍ରେମାନେ ସେସବୁକୁ ବଦାବେଳରେ
 ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେହେଁ ଅପ୍ରେମାନ କରାଅଛି ଯେ
 ସେସବୁକୁ ମୁଲ କରନ୍ତୁ ନୁହେଁ । ଫଳତଃ ଗବ-
 ଶ୍ଣମେଣ୍ଟ ଲେବରନ୍ଦ୍ୟା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚାଲିବା
 ପ୍ରକାଶକର ବେଶାଅଛି ଯେ ମୁଦଳମାନଙ୍କ
 ବଂଶୀ ଅନ୍ୟାରେ ଶାନ୍ତୀ ମଧ୍ୟରେ କେତାସ-
 ରୁ ଚର୍ଚ୍ଚା ଦେବାଯାଏ ନାହିଁ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ପାତ୍ର ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ମୁଦଳମାନଙ୍କ
 ବଂଶୀ ନିଶାକୁ ଉପା ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ।
 ମୁଦଳମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ପୁରୁକଥା ମୋତର ବର

ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ପରମାଣରେ ଶିକ୍ଷାଦାନପାଇଁ
 ଉନ୍ନତ ବରଦାପାଇଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁ ଶିକ୍ଷା
 କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଓ ସ୍ୱାମୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଏ ବିଷୟ-
 ରେ ଅଜ୍ଞା ପଠାଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ବିଭାଗ୍ୟ ଅ-
 ବଲମାନ କରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଅଧିକ ଶାନ୍ତ
 ଦେବ ଚାହା ହେଉ ବଦ ନ ଥିବାରୁ ସ୍ୱାମୀୟ ଗବ-
 ଶ୍ଣମେଣ୍ଟମାନେ ସେକ୍ସମତ ଉପାୟ କରାଅଛି
 ମାକାକମବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମୁଦଳମାନଙ୍କପାଇଁ ପୃଥକ
 ବେତେଗୋଟି ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରାପନ କରିବାର
 ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଅଛି । ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର କେନ୍ଦ୍ରୀ-
 ନେଶୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ମାକାକମବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁ ଉପା-
 ଚ୍ୟୁତ ହେଲେହେଁ ମୁଦଳମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱଳ୍ପ
 ବିଦ୍ୟାଳୟ ବସାଉବାକୁ ନ୍ୟାୟସିଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନ କର-
 ନାହାନ୍ତି । ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ଉତ୍ତୋପାଦେବ ଏକଟି ଟା
 ଲରେନ୍ସର ବେତେଗୁଡ଼ିଏ ଅଭିନବ ଉପାୟ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପଠାଇଲେ ଉନ୍ନତରେ
 ଅଭିମତ କୌଣସିକରନକ ଉପାୟ ଏହି ଥିଲା ଯେ
 ଯେଉଁ ଚେୟାର୍ ମାନ୍ ଡିପ୍ରେଣ୍ଡେଣ୍ଟର ଲେକାରେ
 ମୁଦଳମାନ ଶିକ୍ଷକ ବଂଶୀ ଯଥାପ୍ରକାଶରେ ନ
 ହବ ଚାହାନ୍ତି ଯଦୋକ୍ତ ଦଅସବ ନାହିଁ ଓ
 ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପାଠକର ଯେଉଁ ମୁଦଳମାନ-
 ସେମାନେ ଉତ୍ତମମତେ ପଢ଼ନ୍ତା ଦେବେ ଦେଖା-
 ନକ୍ ଥାଉଚେ ଶକ୍ତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିଗତ୍ୟା ଦଅସବ
 କେନ୍ଦ୍ରୀୟମେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଯଥାର୍ଥ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟତ
 ଏପ୍ରକାର ମହତମା ଶିକ୍ଷଣ କର ନାହାନ୍ତି କି
 ଅନରେ ବିଷୟ ଅଟଇ । ଚାହା କରୁଥିଲେ
 ଦାସନପାଳୀରେ ଦୋଷ ପଡ଼ନ୍ତା । ମୁଦଳମା-
 ନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାବସ୍ତୁରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର କାରଣ
 ଏହି ଯେ ସୁଦ୍ଧା ମୁଦଳମାନ ସମସ୍ତେ କର ଦେ-
 ଉଅଛନ୍ତି । କେବେ କର ଦେବାପାଇଁ ଯେ ସମ-
 ସ୍ତ୍ର ଉପକାର କେବ ଥାଉଅଛନ୍ତି ତହିଁର ମୁଦ-
 ଲମାନମାନେ ଜାଣିବ ବହୁତ ଦେବେ ? ଏ ବିଷୟ
 ଉତ୍ତମ ଅଟଇ ବିଷ୍ଣୁ ମୁଦଳମାନଙ୍କୁ ଉପାଦ
 ଦେବାପାଇଁ ପାଖରୁ ଧକର ଶାସ୍ତ୍ରୋକ୍ତିର
 ଦେଲେ ପକ୍ଷପାତୀ ବଦାପାଦା । ଅପ୍ରେମାନେ
 ବୋଧ କରୁ ଯେ ମୁଦଳମାନମାନେ ଅଧିକ ଶୋ-
 ବନୋହାନ୍ତି ବୋଲି ତହିଁରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର
 ଉକ୍ତ ଦୋଷ ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବିଦ୍ୟାଳୟ-
 ମାନ ସମସ୍ତକପାଇଁ ଦୋଷ ଅଛି କୌଣସି
 କ୍ଷେତ୍ରପୂର୍ବ କେବଳ ପଦାପାତୀର ଉପେକ୍ଷ ନାହିଁ
 ବିଷ୍ଣୁ ମୁଦଳମାନେ ଦେବେ କ ମନିଦେ ତହିଁରେ
 ବାହାର ଦୋଷ ? ମୁଦଳମାନମାନେ କି ହେଉନା
 ବିଦ୍ୟା ବିକ୍ଷା କରୁବାରୁ ଅଭିମତ ହେଉ ନାହାନ୍ତି

ଏଥିର ଦେଖିବ ପ୍ରଦାନ ବରଦା ବଡ଼ କରନ
 ଅଟଇ । ଅପ୍ରେମାନେ ଅଦେବ ଚନ୍ଦାଦର ବହୁ
 ଦିର ବରଦାପାଇଁ ନାହିଁ କେବେ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ
 ହେଉଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଅପଣା କୁଳଧନର
 ଉତ୍ତମକର ବିଶ୍ୱରର ବିଦ୍ୟାଳୟ ହୋଇ
 ଅନ୍ୟ କାମ୍ୟକୁ କେବଳ ଜଗାକୁ ପିତୃମାନୁ ଅପା
 କରନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ପାଇଁପିତୃମାନ ବରଦାପା
 ମହତମାମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶ ଅଧିକ ତେବେ-
 ଦେଲେ ମୁଦଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର
 ସୁଧର ଅବଧ ଥିବ । କର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ସବୁ ଜଣ
 ଉପିଦ୍ୟାଗର ଉପରଦୋଷର ବିମିତ ଦେଲେ
 କେବ ଅର୍ଦ୍ଧେନ୍ୟ ହୋଇ ଉତ୍ତମ ବା ଦେଖାଏ
 କ୍ଷଣ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅରମ୍ଭ କଲେବି ବେତେକେବ
 ବରଦାପା ମହତମାନେ ଅମଳ ମୁକ୍ତାର ପଲ୍ଲୀ
 ପଦରେ ନିସ୍ତୁତ ରହି ଦେଖାଏ ଦିଶାରେ ଦମ
 ପଲାର ଅଛି । ମାତ୍ର ଅଧ୍ୟାପନ କେବଳ
 ମୁଦଳ ସୁଧର ଉତ୍ତମର ଶୁକ୍ତ ନାହିଁ । ଅର
 ଗୋଟିଏ ମୁଦଳମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଏହି ଯେ ପର
 ରକ୍ଷଣ ଭବି ଏମାନେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ
 ଲକ୍ଷ ହେବାକୁ ସୁଧ ପାନ୍ତି ନାହିଁ । ତହିଁର
 ଉପାଦେବ ଏହି ଯେ ତହିଁକେବ ନାମାଗ୍ରୀୟ
 ବୃଦ୍ଧି ଓ କାର୍ତ୍ତିକ୍ୟକୁ ଉପାଦ ଦେବ ଅଭିମତ
 ବିଷ୍ଣୁ ମୁଦଳମାନଙ୍କୁ ଏସବୁ ବରଦାପା ଦେଖାଯାଏ
 ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁମାନେ କେଉଁ ଉପାଦ ବଂଶୀ
 ସାନ୍ତାପରେ ଅଧ୍ୟାପି ଅଟଇ । ଯେଉଁ ଫଳ-
 ଦାନର ଅଧ୍ୟାପନ କେବ ପରର ବେଦାବଳି
 ପୁଣି ଦେବାନାସିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧ୍ୟାପନ କେବ
 ଯେତକାର ଦେବା ବରଣି କହି ଶାନ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳ
 ବହୁ ପଦୋକ୍ତ ନାହିଁ ସେ ସ୍ୱପ୍ନାସୁର କେ-
 ଲକ ମନରେ ବାହିବ ବିଷ୍ଣୁକର ଉତ୍ତମ
 ଦେବ ପୁତ୍ରନଂ ସେମାନେ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ବଦାଦ
 ଅପର କର ନାହାନ୍ତି । ଏ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱା ମୋତର
 ଉପାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ସବୁରେ ନାହିଁ । ମୁଦଳ-
 ମାନମାନେ ସ୍ୱୟଂ ସେତେବେଳେ ଅପଣା
 ଅବସ୍ଥାର ପ୍ରକୃତ ଚର୍ଚ୍ଚାକେବଳା କରବେ କେ-
 ତେବେବେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚାତ ଦେବ
 ଓ ତନ୍ତୁମାନେ ପର ଦେଲେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
 ଦ୍ୟୟ ଦେଇ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷା ବରଦାପା
 ବିଦେ । ସେବାକ ଅବଦ୍ୟ ଅପେ ଉପସ୍ତ ଦେବ
 ବିଷ୍ଣୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ଉପାଦ ବିମିତ
 କୌଣସି ବିଦେଷ ଉପାୟ କର ନ ଶାନ୍ତି
 ଯାହାବହୁ କରବେ ତନ୍ତୁମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରେ ଚାହା
 ସକ୍ଷପାତ ଅଭିମତ ବୋଲି ଅବଦ୍ୟ ଶୁକ ଦେବ ।

ଅଦର୍ଶକ୍ଷେତ୍ର

ପାଠମାନଙ୍କ ଜଣାହେବ ଯେ ଗଜବର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରୀମୁକୁନ୍ଦ
 ଶ୍ରୀମୁଖ ଯାହେବ ଧର୍ମଦେଶରେ ଅଦର୍ଶ କ୍ଷେତ୍ର
 ସ୍ଥାପନ କରିବା ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାରେ
 ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଥିଲେ । ବଙ୍ଗଳା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା
 ସ୍ଥାନକୁ କମିଶ୍ନର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦର୍ମରକ୍ଷକଠାରୁ
 ମତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମତ
 ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଉତ୍ତରୀକୁ ଯେଉଁ
 ରୂପୋର୍ଥ ପଠାଇ ଥିଲେ ଗଜ ମାହର ଶେଷ
 ଗଜେନ୍ଦ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି । ଅମ୍ବେ-
 ମାନେ ଉକ୍ତ ରୂପୋର୍ଥ ଉପସ୍ଥାପିତୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
 ବାସକାଳ ପାଠକର ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁକୂଳ ହୋଇ
 ଅଛି । ଶ୍ରୀମୁକୁନ୍ଦ ଲେଖ୍ୟମଣ୍ଡଳ ଗବର୍ଣ୍ଣରୂପାହେବ
 ଏଥିରେ ଯେଉଁ ପଦ୍ମବିମ୍ବର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି
 ଅଛନ୍ତି ଯେବେ ସକଳ ବିଷୟରେ ଏହିପରି
 ନବବେତନା ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତେ ତେବେ
 ତାହାଙ୍କ ବୈଷୟରେ ଯେତେ କଥା ଶୁଣାଯାଉ
 ଅଛି ତାହା ବିକ୍ରମ ଶୁଣାଯାନ୍ତା ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏବେ
 କାମୁଲ୍ୟାଦେହ ଯଥାର୍ଥ ହସ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଯେ
 ୧୦୦୦ ଟା ଚୁମ୍ବିରେ ଅଦର୍ଶକ୍ଷେତ୍ର କରିବା
 ଦେବଦ ଅନୁର୍ଥବ ବ୍ୟୟ କରିବା ଅଟେ ତହିଁ-
 ରେ ବହୁ ଫଳ ହେବ ନାହିଁ । ଏଠାରେବକର
 ଶ୍ରୀମୁଖ ଏହି ଯେ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ
 ସୁଜାଣୁ ଓ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ କ୍ଷେତ୍ର କୌଶ-
 ର୍ଣ ଦେଶରେ ପଫଳ ହୁଅଇ ନାହିଁ କରତଦ-
 ଶ୍ରେଣୀରେ ଅବା ବି ହେବ । ଅତଏବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା
 ଦଧନ କରି ଅଛନ୍ତି ଯେ କୌଣସିଠାରେ
 ଗୋଟିଏ ଅଦର୍ଶକ୍ଷେତ୍ର ପରିମାଣ ମା ୧୦୦୦ ଟା
 ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ଓ ସାଧାରଣରେ ଗୋଟିଏ
 ଲେଖାଏ କ୍ଷେତ୍ର ମା ୫ ଟା ବା ମା ୧୦ ଟା
 ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ଏ ବିଷୟରେ ହସ୍ତକର
 କମିଶ୍ନର ଯାହା ପ୍ରସ୍ତାବ କରି ଅଛନ୍ତି ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଡା ତାହାକୁ ଗଜ ସମ୍ମତ କରି ଅଛନ୍ତି ।
 ଅମ୍ବେମାନେ ରେବନ୍ଦୁସାହେବ କମିଶ୍ନରଙ୍କ
 ପ୍ରସ୍ତାବ ଉକ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ତହିଁ ଉପାଦାନ
 ମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ କମିଶ୍ନର
 ଉକ୍ତମ ସ୍ତୁତି ପଦବର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ବକ ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତାବ-
 ମାନ କରି ଅଛନ୍ତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ତାହା ଉତ୍ତମ-
 ମୁଖେ ହୋଇ ହୋଇପାରେ ଏମନ୍ତ ନୁହେ
 ତମ୍ଭଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧାରଣ
 ସଫଳ ହୋଇପାରେ ତହିଁକୁ ଅଧିକ ଅଧିକ
 କୌଣସିପ୍ରକାରେ ହେବାର ନୁହଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା

ବଙ୍ଗଳା ଏ ସବୁ କଥା ବିବେଚନା କରି ପାଞ୍ଚୋଟି
 ପ୍ରସ୍ତାବ କରି ଅଛନ୍ତି । ଯଥା—
 ୧—ରେବନ୍ଦୁସାହେବଙ୍କ ମତାନୁସାରେ ଗୋ-
 ଟା କ୍ଷେତ୍ର ସ୍ଥାପନକରିବା ।
 ୨—ମେଦନୀପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ନାଲିଆରରେ
 ଗୋଟିଏ ମା ୧୦୦ ଟା ବର ବୃଦ୍ଧକୃଷେଷ ଓ
 ଉତ୍ତମ ସଙ୍ଗେ ଦେଶେଷୁତଏ ଗୋଟା ରୁଦ୍ଧା
 କ୍ଷେତ୍ର ।
 ୩—ପାହାଡ଼ାଦ ଜିଲ୍ଲାରେ ସୋନନାଲିଆରରେ
 ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟୁମିତ ପରିମାଣର କ୍ଷେତ୍ର ।
 ୪—ଘୋଷପାଳରେ ଗୋଟିଏ କ୍ଷେତ୍ର ଅଦର୍ଶ
 କ୍ଷେତ୍ର ।
 ୫—ଘାମୁସାହାର ଓ କୋରକମାହାରରେ
 ଗୋଟିଏ ଅଦର୍ଶ ମୌଜା ।
 ଏ ସବୁକ୍ଷେତ୍ର ସ୍ଥାପନକରି ପଞ୍ଚବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ
 କରି ବେଙ୍ଗବାକୁ ହେବ ଏଥିରେ କଟକଜିଲ୍ଲାରେ
 ଅନୁମାନିତ ବ୍ୟୟ ୫୧୨୨୦୦ ଟା, ମେଦନୀ-
 ପୁର ଓ ସାହାନାଦରେ ୪୯୦୦୦୦ ଟା ଓ
 ଘୋଷପାଳରେ ୪୯୯୦୦୦ ଟା ମୋଟ ୯୯୦୯୨୦
 ବ୍ୟୟ ହେବ । ଲେଖ୍ୟମଣ୍ଡଳ ଗବର୍ଣ୍ଣର ବୋଲନ୍ତି
 ଯେ ଏ ବ୍ୟୟ ସମୁଦାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାକୁ ପଦ୍ମବାକୁ
 ହେବ ଓ ଯେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଉତ୍ତରୀ ପ୍ରସ୍ଥାପ-
 ନକାରୁକା ବଦଳି ଯେବେ ନାଟ୍ୟକା ବଦା-
 ନଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଦେବେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଉତ୍ତରୀ
 ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ସମ୍ମତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଅତଏବ
 ଗବର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଅବଲମ୍ବରେ ଏବଂ ବାହାନୀରୁ
 ହେବ ଓ ଏଥି ପାଇଁ ବିକାଶକୁ ହୁଇବାର ସୁବିଧିତ
 କୃଷକ ଅଗିକାର ଉପାୟ ହୋଇଅଛି । ଏମାନେ
 କୃଷି ଓ ଲବନ୍ଦୁସଙ୍ଗିତ ଗାଧୁରେ ଅନୁଦେବାୟ
 ଲୋକଙ୍କୁ ସିକ୍ଷା ଦେବେ । ନିମେ ଏ ଦେଶରେ
 ସିକ୍ଷିତଲୋକ ଉତ୍ତୁଳ ହେଲେ ସମସ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଡାପୁର ଓ କାଲେଜରେ କୃଷିବ୍ୟାପାର ସିକ୍ଷା
 ହୁଅଯିବ ।
 ଉପରେ ଯାହା ଲେଖାଗଲା ଏହା ସାଧାରଣ
 ନ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟଇ । ଏଥିରୁ ଉତ୍ତମା ଶ୍ରୀମୁକୁନ୍ଦ
 ରେବନ୍ଦୁସାହେବ କମିଶ୍ନର ଯାହା ପ୍ରସ୍ତାବ
 କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାରେ ତାହା ମନୋ-
 ନୀତ ହୋଇଅଛି । ତହିଁର ବିବରଣ ଲେଖି-
 ଅଛି ।
 ରେବନ୍ଦୁସାହେବଙ୍କ ଲେଖକମାନଙ୍କର
 ଓ କେନାଲ ରେବନ୍ଦୁସାହେବଙ୍କ ମତ
 ଉକ୍ତମ ପୂର୍ବକ ଶ୍ରୀମୁକୁନ୍ଦ ଅଧିକ ଯେ ବୃଦ୍ଧକୁ
 ଅଦର୍ଶକ୍ଷେତ୍ରର ହିସାବ ଏ ଦେଶରେ ଉକ୍ତ

ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଏ ପ୍ରକାର କମି ମିଳିବାର
 କଠିନ ଓ ମିଳିଲେ ସୁଦ୍ଧା କେମନ୍ତ ଗିରିତ
 କୃଷକ ଏ ଦେଶରେ ନାହିଁ ଯେ ତହିଁର ଉତ୍ତମ-
 ବ୍ୟାପାର ହେବ । ପୁନଶ୍ଚ ଉତ୍ତମମାନେ କିତାକୁ
 ପୁନଃପ୍ରକଳ୍ପଣକର ଅନୁଗାମୀ ଓ ସୁବ୍ରାହ୍ମଣ୍ୟ ।
 ଏମାନଙ୍କ ସାମର ଗୋ ୧୦୨୦ ଟା ଅନୁରରେ
 ଯେଉଁ ଅଦର୍ଶକ୍ଷେତ୍ର ହେବ ତାହା ଅମେରକା-
 ରେ ଦେବା ହୁଇ ହେବ କାରଣ ଏମାନେ
 କେତେବୃତ୍ତ ଯାଇ କ୍ଷେତ୍ର ଦେଖିବେ ନାହିଁ କି
 ତହିଁର ବ୍ୟାପାର ସୁଦ୍ଧା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ଅତ-
 ଏବ ଏହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଦର୍ଶକ୍ଷେତ୍ର କରିବାର
 ଉଚିତ ଓ ଉପାଦାନ ଏମନ୍ତ ହେବ କି ଯହିଁରେ
 ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳି ପାରେ ।
 ଏହି ସବୁ ବିବେଚନାରେ କମିଶ୍ନର ସାହେବ
 ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକାଶକ ବାଲ ଓ
 ବହୁଗାମୀନାଲ ପାଗରେ ଜଣେ ରୁପୁତର ଗୁଣ
 କରିବା ଭଳି ଅଠ ନ ପରିମାଣ ଲେଖାଏ
 ପରିମାଣର ଗୋଟିଏ କ୍ଷେତ୍ର କିଣିବୁ କରିବାକୁ
 ହେବ । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରକାଶ କିଣିବୁ
 କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ କିଣିବୁ ବଗ୍ଗିବ ଓ ଯେଉଁ
 କିଣିବୁରେ ଗୁଣ କରିବାର ଉଚିତ ତାହା ତାହାକୁ
 ଗିରୀର ହୁଅଯିବ । ତାହାକୁ ଯେ ସମସ୍ତ ପଦ୍ମ-
 ମର୍ମ ବ୍ୟବସାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କର୍ମ କରିବାକୁ
 ସେ ସମ୍ମତ ହେଲଠାରୁ କେତେ ସୁଧା ବୁଦ୍ଧି-
 ମାନ ଓ ଅଗ୍ରହୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହା କିଣିବୁରେ
 କର୍ମ କରିବେ । ଏପରି କମି ଓ ପ୍ରକା ପ୍ରାପ୍ତ
 ହେଲଠାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ତାହାର କମିର ଜ-
 କଣା, ଜଳକର, ବିହନ ଉତ୍ତମାଦ ସମସ୍ତ ଶର୍ତ୍ତ
 ଦେବେ ଓ ସମସ୍ତରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ପରିମର୍ମ ମଧ୍ୟ
 ଦେବେ ଓ କମିରୁ ଉତ୍ତମ ଯାହା ହୁଇ ହେବ
 ସମୁଦାୟ ପ୍ରକା ହେବ । ଏ ପ୍ରକାରେ ସେ
 ଜମିଗଣ ନାଲିକର ଯଥାର୍ଥ ଲାଭ, ସାଧାରଣ
 ପୂର୍ବକ ଗନ୍ଧ ଉତ୍ତମକର ଜମି ଏବଂ ଉତ୍ତମ
 ବିହନ ଓ ଉଚିତ ପରିମାଣ ଗଜର ଫଳମାନ
 ବୁଦ୍ଧି ପାରିବେ ।
 ଏହିପରି ମା ୧୦ ଟା ଗୋଟିଏ କ୍ଷେତ୍ରର
 ଗର୍ଭା ଦର୍ଶକୁ ଉଲ୍ଲଭକୃଷକମ୍ପରେ ପଦ୍ମକ ଯଥା—
 ଗଜକା ୪ ୯୫ ଟା
 ଜଳକର ୪ ୯୦ ଟା
 ବିହନ ଉତ୍ତମାଦ ୪ ୯୦ ଟା
 ଗାଏ ୪ ୯୫ ଟା
 ଏହିପରି ଓ ୧୦ ଟା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦାଖିବ

କରୁଣା ଦାୟତା

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲେଖକ ସଂ.ନମ୍ବର	ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ସରଳାଦେବୀ । ମା. ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ସରଳାଦେବୀ । ମା. ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ସରଳାଦେବୀ ।	ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୦ ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୦ ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗ୍ନୀ ୫୦
------------------	--	---

ଏ ନଗରର ଜଣେ ବେଶ୍ୟା ଗୋଟିଏ ପିଲା କୁଣ୍ଡିବା ଅପରାଧରେ କଳେଜା ଓ ମଧ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଲୋକର ସହଜ ଗରହେପୁଷ୍ଟିମୂଳ ମାତ୍ର ଦୌ-ଶରେ ନିଶ୍ଚୟ ପାଇଥିଲା ଓ ହାଇକୋର୍ଟରେ ଅପିଲ ହେଲେ ସେ ମୁକ୍ତି ପାଇ ପାରେ ନୋହି ଅପେକାରେ ସେ ସମୟରେ ଲେଖିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଫଳେ ତାହା ପଢ଼ିଲା ହାର୍ଟିକାଲ ଡୋମିନାଟ ଏହାର ଅପିଲ ଅଜାଣତ ହେବାର ସଂକୀର୍ତ୍ତ ଏଠାରେ ମିଳିଲା । ହାଇକୋର୍ଟର କରୁଣ ଉପରେ ଅପମାନକର କିଛି କଥା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତରେ ଗୋଟିଏ କଥା ପାଠ କର କଡ଼ ଅ-ଶୁର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ । ହାଇକୋର୍ଟ ଲେଖିଥିଲେ ସେ ବିବାହ କିମିତ୍ତ କନିଆ କୁଣ୍ଡ କରୁଥିବାର ଅପରି ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ମଧ୍ୟ ବିବାହ କିମିତ୍ତ ଏତେ ଅନୁକରଣର କାଳିକା କୁଣ୍ଡ କରୁଥିଲ କଡ଼ ଅପମାନ ଅଟେ । ଏଥିରୁ ଉତ୍ପତ୍ତ ହାବି-ମନାରେ ଅପମାନୀୟ ଶାନ୍ତି ନାହିଁ ବେମନ ଅନୁରୁପ ତାହା ବିଲକ୍ଷଣସ୍ୱ ପ୍ରକାଶ ପାଇ-ଅଛି । ସେମାନେ ମନେ କରୁଅଛନ୍ତି ମୋ ବି-ଦାହ ସହାୟେ କେବଳ ଉପସ୍ଥିତ ଦୟାରେ କାଳିକା କୁଣ୍ଡାପାଏ । ପ୍ରକୃତରେ ଅନୁକରଣର କନିଆ କୁଣ୍ଡ କରୁଥିବାର କିଛି ଦେବଳ ଅବଶ୍ୟକ ସ୍ଥିତିରେ ଏଥିରୁ ଅନୁପଥା କରୁନାହିଁ କେହି ସମ୍ଭବ ହୁଅଇ । ହାଇକୋର୍ଟ କିମିତ୍ତରେ ଯେଉଁ ଶାନ୍ତି ମିଳିବ ଅବଶ୍ୟକ ହେବାର

ଅନେକ ମନ କେଉଁଅଛି । ଏହା ଦୂର କରୁନା ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଉପାୟ ଚଳୁନା ଉଚିତ ।

ଡେଲିକ୍ସିଭସର ଅବଗତ ହେଲେ ସେ ବହୁ-ବନ ସର୍ବ ଉତ୍ତର ହାଇକୋର୍ଟ ଯେଉଁ ହନ ପିଟିବ ସେ ବନ ହଜୁରୀ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଏକ ଗୁରୁତର ବିଷୟର ମାମା-ସା ହେବ । ଏ ମୋକ-ଦମାର ଅପିଲ ହାଇକୋର୍ଟର ରୁର କଚକ ବିଷୟରେ ହୋଇଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଗମିସଲ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ କଚକଗୁଣ ଏହାର ବିଶାନ୍ତ ହେବ । ମୋକଦମାଟି ଏହି ସେ ବୁଝାଇବା କଥା ଶ୍ରୀ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସବୁ ବାରଣର ସମ୍ପତ୍ତି ଲୋକର ପାରେ କି ନାହିଁ । ଅନେକ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ମତ ସୁସ୍ଥାତ ହୋଇ ଏଥିରୁ ବ୍ୟତୀ ହେବ । ଅପେକାରେ ଗାୟ ତାକୁ ଜା ବିକ୍ରୀ ସାମାନ୍ୟ ଗୁଣିରେ ବିକ୍ରୀଅଛି ଯେବେ ବୁଝାଇବା କଥା ଶ୍ରୀକୁ ସରକାର କରବାର ଉଚିତ ନୁହଇ ବୋଲି ବିଶାନ୍ତ ହେବ ତେବେ ଅନେକ ସାମା-ଜିକ ଓ ଅନ୍ତ ମଜଲର ସମ୍ପାଦନା ବୁଝାଇବା କଥା ଶ୍ରୀ । ଉପରେ ଧରଇ ଯଥାର୍ଥ ଉପକାର ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ଅପରାଧ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସିଦ୍ଧ ଅନାୟାସରେ ଧନ ଦାତ କରବ ଓ ନାଦାବି ମନବ୍ୟସ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ପାପସୁକ୍ତି ଅଭିଳାଷକୁ ଚର-ତାର୍ଥ କରବ । ଯେବେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସବୁ ଲୋପ ହେବାର ଉପ୍ ହେବ ତେବେ ଅନେକ ଉନ୍ନତ ଦଂପ ଉକ୍ତା ପାଇବ । ବାରଣ ରୁପେ-

ଗରେ ବିନା ଧନ ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ଦୁର୍ଘ-ଲୋକର ଧନ ନାହିଁ ସୁତରାଂ ଏ ଅବସ୍ଥାର ବିଧବାସ୍ତ୍ରୀ ଅପରାଧ ଉପରେ ଯୋଗିନୀ ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବେ ବୁଝାଇବା ହେବାର ବା ଅବକାମ ନାହିଁ । ପକ୍ଷାନୁକୂଳ ଉପକରଣରେ ଅପରାଧୀ-କରର ସମ୍ପତ୍ତି ସୁଧାର ଥିବାର ଯେମନ୍ତ ଅଧିକ ସରମାଣରେ ବୁଝାଇବା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ବିଧବା ବିବାହର ଉପମ ପ୍ର-କାଶ ଅଛି । ବିଧବା ବିବାହ ସେ ଦେଶର ବିଦେଶ ମଜଲହର ଉକ୍ତରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ କୁଣ୍ଡପାଇଁ ବିଶିଷ୍ଟ ଶାନ୍ତିକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଅନେକ ଲୋକ ଭାଗ୍ୟ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ଉତ୍ତରାଧି-କାରୀ ସବୁ ଧୂମ ହେଲେ ଅନେକ କଥା ଶ୍ରୀ ବିବାହ କରବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମାତୃଦର୍ଶନବାବେଦ୍ୟ ବିଲକ୍ଷଣସାଥୀ ।

ଗତ ବୁଧବାର ସତ୍ୟବାସପୁରେ ଏ ଛଲର ହଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀମତୀ ମାତୃଦର୍ଶନବାବେଦ୍ୟ ବିଲ-କ୍ଷଣସାଥୀ ବିଲକ୍ଷଣ ନିମନ୍ତ ହଲେ । ଏ ମହାପତ୍ନୀ ବିଧବାସୁକରର କୁଣ୍ଡା ପାଇଅଛନ୍ତି ମାତୃ-ଦର୍ଶନ ସାହେବଙ୍କ ବିଲକ୍ଷଣ ସାଗାରେ ଏ ଛଲର ଲୋକମାନେ ଅଧ୍ୟାନ୍ତ ବୁଝାଇ ଅଛନ୍ତି ଏପ୍ରକାର ହାତମ ଅନେକଜାତ ହେଲା ବ୍ୟତୀ ଅନମନ କରି ନ ଥିଲେ । ଏତେ ଶର୍ଦ୍ଦୀକ କୁଣ୍ଡା ଉତ୍ତର

ପୁତ୍ରଙ୍କର ସେ ଯେ ଏ ଜଳକୁ ଅଧିକେ ଏମନ୍ତ
 ସମ୍ଭାଷଣ ନାହିଁ ବୁଲନ୍ତୁ ତାହାକି ବିଲୁପ୍ତମାତ୍ରରେ
 ଅତୁଳ ଅଧିକ ପୁଣ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ଏହାକି ପ୍ରତି
 ଶେଷକର କୃଷ୍ୟ ସେହି ଓ ଭଲି ଥିବ ଯେ-
 ଈମାନେ ପୁଅବାର ଅପରୁଦି ଯାହା ସମସ୍ତରେ
 ବଳେହୁଣ ବଳେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ସେ-
 ମାନେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ଲୋକଲ
 ଚରଣରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ରା ପ୍ରାୟାଃକୋପ ସେହି-
 ଥିଲେ ଏ ନରରକାସୀ ପ୍ରଧାନ ଜମିଦାର ଅମଳ
 ମାମଲକଦାର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ତା-
 ହାଙ୍କ ସମ୍ଭାଷଣ ବଳେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଓ
 ସାହେବ ସାହାସ ସମ୍ଭାଷଣପୁସ୍ତକ ସମସ୍ତଙ୍କ-
 ଠାରୁ ବଦାୟ ଉତ୍ତର ହଲେ ଅନୁମାନେ ଏ-
 ହାଙ୍କ ବଦାୟଦାକର ବ୍ୟାପାର ଦେଖି ଦତ୍ତ ଅ-
 ନନ୍ତ ହେଲ ଓ ଏ ଦେଖାଗୁଣେକେ ଯେ ଗୁଣ
 ବ୍ୟକ୍ତିର ଗୁଣ ଉତ୍ତରପୁସ୍ତକ ତାହାକି ମର୍ଯ୍ୟଦା
 ମନେ ଏଥିରେ ସେମାନେ ସତ୍ୟମଣ୍ଡଳରେ
 ସ୍ୱପ୍ନ ମାନସାଧିକ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏହାକି
 କର୍ମରେ ଯେଉଁ ସାହେବ ଅଧିକେ ସେ କ୍ରମସ
 ହେନେ ବୋଲିଯାଇ ନ ଥାନ୍ତେ ବାକର ଅବଧ
 ବାକର କହୋଗ ହେବାର ସମ୍ଭାବ ବଳେଶରେ
 ପ୍ରଦାପିତ ହୋଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅନୁମାନେ
 ଭରଣା କରୁ ଯେ ସେ ମାତ୍ରାସର୍ଗମାହେନକ
 ଉପସ୍ଥିତ ଅନୁଚରଣକର ଏ ଦେଖାୟ ଲୋକଲ
 ଠାରେ ସମାହସ ସୁଖୀ ପାଉଦେ ।

ଉତ୍କଳେଶ୍ୱରୀ ବଚନ ।

କୌଣସି ସମ୍ଭାଷଣରେ କେଣା ହୋଇଅଛି
 ସେ ଏ ଦେଶରେ ଏ ୧୦ ଶାଠାଗ ଗାଁ ଯା
 ଅର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଳେଶ ହେବାର ଉତ୍ତମ ଥିବାର
 ଲୋକଲର ଶାନ୍ତର ସୁଖୀ ପ୍ରତି ବ୍ୟାପାର
 ହେଉଅଛି । ଉତ୍କଳେଶ୍ୱର ସମସ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା
 ଦେଖାୟ ଲୋକଲ ସୁଖୀ ନୁହଇ । ଏମାନେ
 ସଦାକ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କର୍ମ କରି ଉତ୍କଳେଶ୍ୱର ବେ-
 ଲେ କରାମ ଦରନ୍ତ । ଏ ୧ ଶା ବଳେଶ ଉତ୍କ-
 ଶାଉ ବଦାୟ ଉପକାର ରୁଦ୍ଧାରେ ଏବ
 ଉତ୍କଳେଶ୍ୱର ଗୋଟିଏସମସ୍ତରେ କର୍ମ କରାଯାଏ
 ଏହାକି ବଳର ହାତ ହୁଅଇ । ଯେ ବର୍ଣ୍ଣନା-
 କୁ ସଦାକ ଓ ଗାତଲକେକେ ବଳେଶକରବାର
 ଉତ୍ତମ ଦରନ୍ତ ତାହା ହେଲେ ଅତି ଭାବ
 ହେବ ।

ବର୍ଣ୍ଣନାକର ବ୍ୟାପାର ଗାମାହୁବ ବଳା-
 ଶରେ ଉତ୍କଳ ସମସ୍ତ ଉତ୍କଳ ହେବାର ମାତ୍ରା

ଏକ ନେତ୍ରାମଣ୍ଡଳକର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ଏ ଉତ୍କଳେଶ୍ୱର
 କିଛି କର୍ମରୁଣକ ସମସ୍ତ ପାର୍ଥକୀ ହେଉଅଛି ।
 ବର୍ଣ୍ଣନାକ କି ଉତ୍କଳେଶ୍ୱର ପ୍ରକୃତକେ କାର୍ଯ୍ୟ
 ହେଉଅଛି ତାହା ତାହାକି ପୁଣା ବର୍ଣ୍ଣନାକେ
 ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଜଳ ହାକିମମାନେ କି ମତ ପ୍ରକାଶ କରୁବେ
 ଅନ୍ଧକାଳରେ ଜଣାଦିବ କିନ୍ତୁ କେହି ଯେ
 ଉତ୍କଳେଶ୍ୱରୀ ବଳେଶ ଶାଉ ବର୍ଣ୍ଣନାକେ
 ସର୍ବମର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନକର ଅନୁ-
 ମାନ ହେଉ ନାହିଁ । ବାରଣ ଏବଂ ବଳେଶ
 କରଣା ତାହାକି ପୁଣ୍ୟରେ ହେବ ନାହିଁ ।
 ଉପକଳେଶ୍ୱର ସମ୍ଭାଷଣରେ ଯାହା ଲୋକା
 ଅଛି ତାହା ଉତ୍କଳ ସାହାସିକ ବୋଲି
 ଅନୁମାନକ ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ
 ଜନ୍ମରେ ଦେଶର ପ୍ରକୃତାବସ୍ଥା ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇ-
 ଅଛି । ଦେଶକ ସରକାରୀ କର୍ମରୁଣମାନେ ଉତ୍କ-
 ପ୍ରକୃତ ହେଲେ ପରମ୍ପରା ବରନ୍ତି କୋହଲେ
 ଦେଶର ସାବଧାନ ଶ୍ରମକାର ସଦାକ ଓ ବୈଦା-
 ଲରେ କର୍ମକର ଉତ୍କଳେଶ୍ୱରକେ ସମ୍ଭାବ
 ହେଲେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଆଶ୍ୱର
 ସୁଖୀ ହେଲେ ଅମଳକ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍କଳା ବଳେ
 ଅବସ୍ୟ ଅନୁରୁଦ ହେବ ଯେ ଉତ୍କଳେଶ୍ୱରୀ
 ବଳେଶରେ କିଛି ହେଲେ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରତି ଅଧ୍ୟାପ
 କେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଅମଳମାନେ ଉତ୍କଳେଶ୍ୱର
 ବଳେଶ ହେଲେ ହେଲେ ପୁଣା ଉତ୍କଳେଶ୍ୱର
 ହୁଅନ୍ତି ଓ ସାହେବ ଅଧିକା ବଳମ୍ ଅଧିକା
 ଅନ୍ୟପ୍ରକାରରେ ସୁନ୍ଦର ଯାଉଲେ ବଳେଶରେ
 ହେବ ବୋଲିବନ୍ତି କୋହଲେ ସମ୍ଭାଷଣରେ
 ତୁଳାଇଥାନ୍ତି । ଏଥିର ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ହେଉଅଛି
 ଯେ ଉତ୍କଳେଶ୍ୱରକେ କର୍ମ ବରଣା ଏ ଦେ-
 ଶର ସୁଖୀ ବଳେଶ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ ।

ଉପକଳେଶ୍ୱର ମତେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
 ଉତ୍କଳେଶ୍ୱରୀ ବଳେଶ ସଦାକରେ କଲ
 ନୁହଇ କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଯାହା ମନ ବାଧୁଅଛି
 ତାହା ଯେ ଉତ୍କଳେଶ୍ୱରୀ ବଳେଶକରପ୍ରାଣ
 ନିହାରକ ଦେବ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହେଉ ନାହିଁ
 ପ୍ରକାଶରେ ଉତ୍କଳେଶ୍ୱରୀ ବଳେଶର ମନଫଳ-
 ଠାରୁ ବରୁଣର ବଳେଶର ମନଫଳ ଅନେ-
 ଳାଃପରେ ବଳପ୍ରଦକ । ସାକ ଭବନ
 ସଦା ଦେଶରେ ରୁଦ୍ଧା ଏ ଦେଶର ହୁଣୁବ
 ନୁହଇ ଅଧିକ ସରକାରୀ ବଳେଶରେ ତାହା
 ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାର ଯେ ବନ୍ଦ ହୁଅଇ ତାହା
 ଉତ୍କଳେଶ୍ୱରୀ ବଳେଶର ବଳେଶରେ ଉତ୍କଳେଶ୍ୱରୀ

ବଳେଶର ବନ୍ଦ ମଧ୍ୟ ହେଉଅଛି ବଳେଶର
 ବଳେଶ । ଏ ଉତ୍କଳେଶ୍ୱର ବଳେଶ
 ବଳେଶ ମନ ଅତି ମାତ୍ର ତାହା ଅବକାର
 ବଳେଶରେ ବରୁଣର ବଳେଶ ହେଲେ ଯେ
 ଦେଶେ ଅତିକ୍ରମ ହେବ ତାହା ସହଜରେ ବଳେ
 ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତେ ଅଧିକ ଅମଳ ଓ ମାନକ-
 ତାହା ମାତ୍ରକେ ତାହା ବୁଝ ଅଛନ୍ତି । ଅତି
 ସରକାରୀ ବଳେଶକୁ ବରୁଣର ବଳେଶ ଅଧି-
 କାର ପ୍ରକାଶକ ହୁଅଇ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ
 ବଳେଶରେ ବଦା କର ରୁଦ୍ଧେ । କେତେ
 ଲୋକ ଦୋଷ ବାଧର ପୁଣା ଉତ୍କଳ ବଳେଶକୁ
 ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍କଳ ଅଧିକେ ଏହାକର ରୁଣର
 ଗୀମା ରୁଦ୍ଧ ନାହିଁ । ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ
 ଅପଣା ଚାକରେ ଗୁଣ ବଳି ଶାଉ ବଳେଶକୁ
 ଅଛନ୍ତି ଏମାନଙ୍କର ପାତକ ରୁଣର ବାମର୍ଥ
 ନାହିଁ । ଉତ୍କଳ ବଳେଶକୁ ଅଧିକେ ଏହାକି
 ବଳେଶ ଉପକାର ରୁଦ୍ଧାକୁ ହେବ । ମାନକ-
 ତାହାମାନେ ସଦାକ ଗୁଣ ଓ ଉତ୍କଳେଶ୍ୱର ବଳେଶ
 ମୁକ୍ତାରୁଣ ଉତ୍କଳେଶ୍ୱର ମୋଦନମାର ହାତକାର
 ଲେଖା ପଦି ମନ୍ତ୍ରଣ । ଉତ୍କଳେଶ୍ୱର ବଳେଶ
 ସମସ୍ତେ ଶାଉକର ମୋଦନେ ଓ ସଦାକ ଉତ୍କ-
 କେ ଧ୍ୟାନ ବଳେଶ ବଳେଶର କର୍ମକର ହେ
 ନାହିଁ । ଫଳକା ଦେଶର ବଳେଶ ସଦା
 ଅଧିକାରେ ସମସ୍ତ ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧ ଅଛି ବଳେଶ
 ହେଉମାତ୍ର ହୋଇଗାଉ ନାହିଁ । ଏହି ସମସ୍ତ
 ତାରଣର ଅନୁମାନେ ଉତ୍କଳେଶ୍ୱର ବଳେଶର
 ବସନ୍ତ ଅଛି । ଉତ୍କଳେଶ୍ୱର ଉତ୍କଳେଶ୍ୱରୀ
 ବଳେଶ ବଳେଶ ସଦା ମାତ୍ର ଦେଖାଯାଉ
 ସୁଖୀ ଅଛି । ଉତ୍କଳ ଅଧିକ ବଳେଶ ଅପଣା
 ଠାରେ କର୍ମ କର୍ମ ବଳେଶ ଓ ସେହି କର୍ମ ପଦା
 ମଣୀ କଲେ ବାଧାର ଚଳୁ ନାହିଁ । ସରକାର
 କର୍ମ ଠାରେ କର୍ମ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତେ ପ୍ରକାଶ
 ଉତ୍କଳେଶ୍ୱର ଉତ୍କଳେଶ୍ୱରୀ ଅଛି ନାହିଁ ।

ଅଧିକ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଉତ୍କଳେଶ୍ୱର ବେ-
 ଲେଶ୍ୱରୀ ବଳେଶରେ ଯାହା କିଛି ସାହାସକ
 କର ହେବ ଉତ୍କଳ ବଳେଶକୁ ଗୋଟିଏକରେ
 ଉତ୍କଳ ଅଧିକ ସଦା ହେବ । ବର୍ଣ୍ଣନାକେ
 କେବେ ବିଚାର କର୍ମରୁଣକ ସାହାସକ ଗାମିଣ
 ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛନ୍ତି କେବେ ବଳେଶର ସମସ୍ତ
 ଦଶାଏ ଉତ୍କଳେଶ୍ୱରୀ କରା କର ଦେଶକୁ
 ଏଥିରେ କାର୍ଯ୍ୟର ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାପାର ହେବ
 ନାହିଁ ତାହାକି ବର୍ଣ୍ଣନାମାନେ ଯାହା ବଳେ-
 ଶରେ ଦେଖି କର ନ ଥାନ୍ତେ ତାହା ଭରକୁ

ଦେଖି ଯାଏ ଅଧିକା ସମ୍ଭବତଃ କି ଅନ୍ୟ ଏମ-
 ପୂର୍ବେ କେତେକ ମାତୃ ଉପହାର ବରଦେ
 ବସ୍ତ୍ରାଳୟରେ ବୃତ୍ତ ଏକଦିନ ଉପା ହେଲେ
 ସୁଦୃଢ଼ ହେବ ତାହା ଦୃଢ଼ୀର କହୁବାର କଟିନ
 ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ କେତେକ ସମାଜ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ
 ଯେ ୧୦୩ ଶ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ମାତୃ ବସ୍ତ୍ରରେ
 ଯେ ୧୧ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ଯେ ୧୨ ଶ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେକ
 ହେଲେ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀର ରୂପ ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ର-
 ଦର୍ଶନରେ ବୃତ୍ତପ୍ରକାର ହେଲେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜାନ୍ତ
 ପ୍ରୟୋଗ କି ମେ ସମୟରେ କୌଣସି କର୍ମ
 କରାଯାଇ ବଳ ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଯାଜ୍ଞକ୍ରମରେ
 ବୃତ୍ତପ୍ରକାରରେ ଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ ନାନୀ ନାହିଁ
 ଅଥଚ ସମାଜ ଯେ ୧୦ ଶ୍ରୀ କେତେକ କେତେକ
 ଅଧିକାରୀ ବଜ୍ରକର୍ତ୍ତା ଜଣାଯାଏ ମାନବର
 କେତେକେଣ୍ଡା ମନୁଷ୍ୟର ସାହେବ ଏହିପରି
 କିମ୍ପା ହେଲେ ବସ୍ତ୍ରକାଳ ଅନଳମାନେ ସୁଖରେ
 କାଳ ବାଟିବାର ସମ୍ଭବନା ।

ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ସଂସାଧ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଉପକ୍ରମର ଏକକ୍ରମରେ ଉଚ୍ଚ-
 ଶିକ୍ଷାର ବସ୍ତ୍ର ସାହେବ ବଠାନ୍ତ ବସନ୍ତି କୋଇ
 ଗଲେ ତାହାଙ୍କ କର୍ମରେ ଶ୍ରୀ ଅନ କରନ ବା-
 ହେବ କିମ୍ପା ହୋଇ ବଳ ସଂପ୍ରାପ୍ତରେ ନାହିଁ
 କର ଶ୍ରୀମତୀ ହୁଅନ୍ତି । ଏ ମହାଦୟ ହୁଅନ୍ତି
 ଅଧିକେ । ଏହାକି ଅଧିକାରେ କେତେକାନ୍ତର
 ଅଧିକ ସୁନକାର କାହା ହେଲେ । ଶ୍ରୀମାତା
 ସେ ଦୁର୍ଗମକର୍ମରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଏ କର୍ମରୁ ମାନେ
 ସେଠାକୁ ଯାଇ କର୍ମ କରନ୍ତେ ।

କିନ୍ତୁ ଉପକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ବସ୍ତ୍ର ଅଧି-
 ମାନେ ଉପକ୍ରମରେ ଲେଖିଲୁ । ସେ ଗଳ
 ଉପକ୍ରମର ବସ୍ତ୍ର ଯେ ୧୦ ଶ୍ରୀ ସମୟରେ ଏହି
 ଗୋପନରୂପେ ଏ ନଗରରୁ ପ୍ରସାଦ ହେଲେ ।
 ଏମନ୍ତ ଜଣାଗଲା ଯେ ସେ କେତେକ ଲୋକର
 ଶ୍ରୀମାତା ହେଲେ ଲୋକାଧାରରେ ସଂସାର ବା-
 ଶ୍ରୀ ସେ ଶ୍ରୀମତୀ ସଠାରେ ଦେଉଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ
 ଅଧିକା ବସ୍ତ୍ରମଣ୍ଡଳରେ ଫଳାମ ସରଦାୟ ହେ
 ବାହାରକୁ ନ କର ବସ୍ତ୍ରବିକାରୀ ତାହାଙ୍କ କରଣ
 ପ୍ରତି ସେମାନେ ଅଧିକ ।

ବସ୍ତ୍ରଦର୍ଶନର ଉପକ୍ରମରେ ଗୋପାଳୀର
 ବସ୍ତ୍ରର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେଦନୁ କେତେକମାନ
 ବଳ ହେବ ଓ ଅଧିକାରୀ ବସ୍ତ୍ରରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଏ

କାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଳ ହେବ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେକ
 ବଳରେ ବୃତ୍ତମତ ପ୍ରକାରର ଅନେକ ଗୋପ-
 ନରୁ ଅଧିକା ହୋଇଅଛି । ସବୁ କେତେକ
 ଏକସମୟରେ ବଳ ହୋଇଥିଲେ ଭଲ ହୋ-
 ଈଥାନ୍ତା ।

ଅନୁମାନେ ବସ୍ତ୍ରପ୍ରକାର ଯେ ଏ ଜଗତର
 ଜାତୀୟ ପ୍ରମାଣ ଯାହେବ ବସନ୍ତି ହୋଇ ମା-
 ଉପକ୍ରମ ଓ ତାହାଙ୍କ କର୍ମରେ ଏହିପରି
 ଜାତୀୟ ସାହେବ ଅଧିକାରୀ ।

ଅନୁମାନରେ ଜଗତସାହେବ ମୋକ୍ଷମଳର
 ମୁକ୍ତପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ମାତୃ ମଧ୍ୟରେ ଉପକ୍ରମ
 କରାଯାଏ ମନସ୍ତ କରଣର ଶ୍ରୀମାତା । ଗଳ
 ବସ୍ତ୍ରକାର ସେ କେତେକମାନେ ମନସ୍ତ ଜଗତର
 ବଳ ଅଧିକାରୀ ।

ବାଲେଶ୍ଵର ସଂସାରମାନୁଷ୍ଠାନର ଅନୁକ୍ରମରେ
 ଯେ ଗଳ ସୋମବାର ଓ ସୁନକାର ଦୁଇଦିନ
 ସେ ଦିନରେ ବୃତ୍ତମତ ସାହେବ ଓ ତେଣୁ ବଳ
 ସରଦାୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ମାନେ ଦେଖାଉଅ-
 ଲେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦୁଇୟ ଦିନରେ ଅଠା ପ୍ରକାର
 ବାହ ଓ ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରକାର ସୁଅଳ ଦେଖାଇଲେ
 ବାହ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସିକା ଯୋଗ୍ୟ ଉପରେ

ଶ୍ରୀମାତା ମୋଇ ନୃତ୍ୟ ଓ ଗାଳ ଉପକ୍ରମରେ ଗୋପା
 ଓ ଅନେକ ଉପକ୍ରମରେ ସେମାନେ ଗଳ
 ବିକାର କରନ୍ତା ଓ ହେଲେ କୌଣସି ଉପରେ
 ଦରଦର କରନ୍ତା ବଳ ଦରଦର ହୋଇଥିଲେ ।

ହୁଲଣା ଉପରେ କରନ୍ତା ଦେଖି ନୀତାକାରକ
 ପ୍ରାଣବିବା ଅନୁଷ୍ଠାନ କର ବର୍ଷକମାନେ ମନୋ-
 ଦୁର୍ଗମ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ନୀତାକାର ଅନୁଷ୍ଠାନ
 ନିମେ କରନ୍ତା କରୁଥିଲେ । ଏହି ନୀତା ଏକ
 ବୃତ୍ତକୁ ଉପୁ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲେ । ବର୍ଷକ-
 ମାନେ ଶ୍ରୀମତୀ କୌଣସିକା ଯାଉଥିଲେ ।

ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ବୃତ୍ତମତ, ଦୁଇୟ ଶ୍ରେଣୀରେ
 ଏକକ୍ରମ ଓ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଅଠାଅଶୀ
 ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ସମାନରୂପେ
 କେତେକ ହେଲେ କେତେକ ବସ୍ତ୍ରକାର ଅନେକ ମାତୃ
 ପ୍ରକାର ହୁଏ । ନୀତାକାରମାନେ ବୃତ୍ତମତରେ
 ଗୋପନ ଶ୍ରୀମତୀ ଉଚ୍ଚ ଉପକ୍ରମ କର ଅଧିକ
 ଏମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଧି ଅଧିକ ।

କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ଅଧିକ ହେଲେ ଯେ
 ବାଲେଶ୍ଵରର କେତେକମାନେ ବସ୍ତ୍ର ସାହେବକ
 ଅନୁକ୍ରମରେ ଶ୍ରୀମତୀକାର ତାହାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ
 ସାହେବ ଶ୍ରୀମତୀକାର ନୀତାକାର ପ୍ରକାର ମୁ-
 କ୍ତ ହୁଏ ନା ଯାଇ ୧୦୩ ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାର

କାର କରୁଅଛନ୍ତି । ବାଲେଶ୍ଵରର କେତେକମାନେ
 ଶ୍ରୀମତୀକାର ପ୍ରକାର କାଳୀକାର ଶ୍ରୀମତୀକାର
 ଏପରି କରୁଅଛନ୍ତି । ଏ ପ୍ରକାରକୁ ଶ୍ରୀମ-
 ତୀକାର ବ ଉପକ୍ରମ ହେବ ଅନୁମାନେ
 ବୁଝି ପାର ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାର ଉପକ୍ରମରେ କେତେକମାନେ କେତେକ
 ପ୍ରକାରରେ ଅନୁକ୍ରମରେ ମେଦନପ୍ରକାର ବସ୍ତ୍ର
 କରାଯାଏ ସାହେବକୋଇ ଶ୍ରୀମତୀକାର ଅନୁ-
 ଶ୍ରୀମତୀକାର ଓ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ
 ଓଡ଼ିଶାର ଜଗତମାନ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥନ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ପ୍ରକାରମାନଙ୍କୁ ମାନେ ସମର୍ଥନ ହେଉଛି ।

ମହାନାମୀ ମନୁଷ୍ୟର କେତେକମାନେ ସମ୍ପାଦ-
 ଥି ହୋଇନାହିଁ ମହାସଂସାରୀ ବସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ
 ଅନେକମାନେ ବାଲେଶ୍ଵର ପ୍ରକାର କରୁଅଛନ୍ତି
 ଦେଖାକୁ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଅନୁ ପ୍ରକାର
 କରାଯାଏ ସବୁ କିମ୍ପା ହୋଇଗଲା ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-
 କର ମଧ୍ୟମ କିମ୍ପା ହୋଇଗଲା ଅଧିକ ପ୍ରାଣ
 ରେ କରାଯାଏ ବାହାର ପ୍ରାଣମାନ ହୋଇ
 ନାହିଁ ।

ତାହାଙ୍କର ମହାନାମୀ ଅନେକ ପ୍ରକାର
 ଉପକ୍ରମ କରନ୍ତା ସମ୍ପାଦୀୟ ପ୍ରକାର ସମ୍ପାଦନା-
 ରେ ଅନୁକ୍ରମ କରାଯାଏ ମାନେ କରୁଅଛନ୍ତି
 ଓ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ କର କେତେକ ଉପକ୍ରମ
 ଅଧିକ ହୋଇଅଛି । ଉପକ୍ରମ ଓ କର୍ମମାନେ
 ଅନେକ ଉପକ୍ରମ ପ୍ରକାର ଏ କର୍ମ ଯାଇ ପ୍ରାଣ
 ହୋଇ ପାରନ୍ତେ ବୋଲି ଶ୍ରୀମତୀକାର କେତେ-
 ଅଧିକ ।

ଅନୁମାନେ ଏକକ୍ରମରେ କେତେକମାନେ
 ଅନୁକ୍ରମ ହେଲେ ଯେ, ମୁକ୍ତପ୍ରକାର ପ୍ରକାର
 କରନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ତାଳମୁକ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ଅନୁ କର
 କରନ୍ତି ଉପକ୍ରମ ଏକକ୍ରମ କର ଉପକ୍ରମ ଶ୍ରୀ-
 ମତୀକାର ଶ୍ରୀମତୀକାର ସେମାନଙ୍କୁ କେବ ।
 ଉପରେ ସେ ବସ୍ତ୍ରକୁ ବୃତ୍ତମତ କରନ୍ତା ପ୍ରକାର
 କର ପ୍ରକାରରେ ଗୋଟିଏ ଏକ ସମୟରେ
 ଗୋଟିଏ, ଏହିପରି ଯେକେବଳର ସେମାନେ
 କେତେକ ହୋଇ ସେମାନେ କରାଯାଏ ହେବ ।
 ଏଥିରେ ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ ହୁଅଇ ।

କିନ୍ତୁ ଉପକ୍ରମ ବୋଲନ୍ତି, "ମେଦନପ୍ରକାର
 କରନ୍ତା କୌଣସି ପ୍ରାଣରେ କେତେକ କୃଷକ ହ-
 ବାହ ହେବାକୁ ପଳା । ତାହାର ଗୋଟିଏ ଅ-
 ନୁକ୍ରମ ଉପୁ ମଧ୍ୟ ତାହା ସମୟରେ ହୁଏ ।
 ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସେମାନେ ହୋଇଥିଲେ ତାହାର
 ଏକ କରନ୍ତା କରାଯାଏ ସମାନ ବସ୍ତ୍ର ଓ ସମାନ

ସ୍ତ୍ରୀ । ବିବାହ ହେବା ପରେ ଉଭୟ ଉଭୟ
 ଜନ୍ମଦାୟକ ଏକତ୍ର ଗୋରୁଥିଲେ, ଗୁଣରେ ଅ-
 ଚ୍ୟୁତ ହୁଏତୁ ହେଲା । ବିବାହର ଉପସ୍ଥିତ
 ହେଲେ ବିଧିର ପିତା ଜନନୀମେ ବରୁର
 ଭାଗ୍ୟକୁ ଅତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ଦେବଦେବତା
 ସେ ବନ ଅନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଦେବୀ ନାହିଁ, ଅନ୍ତର
 ମୁଖ ପ୍ରଦାନ ସାଧନା । ଏତେବେଳେ ଗୁଣାଧିକାରୀ
 ମହାପୁତ୍ରମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦିଅ
 ବୁଝାଅଛନ୍ତି ।" ଅନୁମାନେ ଏହିପରି ବନ୍ଧୁ
 ସୁଖରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସୃଷ୍ଟିକଲ୍ ।

ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଅଟେ ଗୋଟିଏ ଯେ ବଳାକାର
 ଲୋକପଣୀ ଚାଲିବା ଯଥାରୂପ ହୋଇ
 ନାହିଁ । ଶରତକା ଅପିସରେ ଏ ଚାଲିବା ସବୁ
 ଏବଂ ଫଳ ହେଲେ ହିନ୍ଦୁ ଯେଠା ଦେଖିଲମାନେ
 ମନେକରି ଅତି ବ୍ୟାଧିଦେଲେ । ଚନ୍ଦ୍ରର
 ହାରିଣ ଏହି ଯେ ଦେଖିଲମାନେ ଶତ୍ୟ
 ଯେତେବର୍ଷ ବଳାକାରକୁ ଚନ୍ଦ୍ରର ଅଧିକ
 କର୍ମ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ନେବାର ଉପମାନ ବଳବାଳ
 ସେମାନେ ଅପରାଧ ହରଣକଲ ହଲେ ।

ମହାପୁତ୍ରୀ ସୃଷ୍ଟିମହାକାର ଦେବାନୀଚାର
 ଗାମା ଦାହିଁ । ସୁନ୍ଦରୀ ଅଧିକ ଅବନୀ
 ତହେଲୁଁ ଯେ ସମସ୍ତ ସେ ବଳକାର ନେଟିବ
 ହାସପାତାଳକୁ ୫ ୮୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ଡାକ୍ତର
 ସରକାରଙ୍କ ବଜ୍ଜନ ସରକାର ୫ ୮୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ
 ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏଟିକାକୁ ମିଳାଇ ଡାକ୍ତର ମଲ-
 ହାରକର ବଜ୍ଜନସରକାର ପାଣ୍ଡି ୫ ୮୦୦୦ ଟଙ୍କା
 ହେଲ ଏଥର ସରକାର ଦାନ ହେବ ।

ଅନେକକାରେ ବହୁତ ନଗରରେ ଅଗ୍ନି
 ଶୁଣିଲା ଯେ ଚଳକର ସର୍ବମାନ କର୍ମ ଲାଭିଲା
 ହାହିଁ ଏ ଚଳକର ଅନବଚ୍ଛନ୍ନ ଘରସବୁ ଯୋ-
 ଗୁଥିଲା । ଏତେକ ସମ୍ରାଜ ରୁପେ ମତ୍ତ ହୋଇ-
 ଶୁଣି । ସେ କଲର ଦୁପଥ ବୁଝନ୍ତା ଓ ବହୁକାର-
 ଶୁଣିବୁ ଏ ଉପକ୍ରମକୁ ମନେକେ ଅନୁମାନ ବନ୍ଧୁ
 ଯାଇ ପାରେ ।

ଉଦୋରର ମହାକାର ମୋଲହାର ବନ୍ଧ-
 ଉର ଦରକରପାପ ସଦକୁ ଉଦ୍‌ବଳକରରେ
 ସର ୫ ୮୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ ଦେବାର ଉଦ୍‌କା
 ପ୍ରଦାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ସେ ମହାକାର ।

ଜାମୁର ଗାହେର ସର୍ବକେଶୁଣୀ କରକ୍ତ ବ-
 ରଦାର ଯେ ପ୍ରଦାନ ଦେଇଥିଲେ ତାହା ମହାପା-
 ଠ୍ୟ ବକଶ୍ଚର କେତରର ଯାଦେବକର ମନୋ-
 ମଳ ହୋଇଅଛି । ସର୍ବକେଶୁଣୀ ଅଧିକାଂଶ
 ନମେରୁ ଦାନୁଗୋର ଓ ଏକେ ଚପରାଣୀ

ଅବଦାନ ସେ ଚନ୍ଦ୍ରର ଉପକ୍ରମ ଲାଭ ବର-
 ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହା ମତ୍ତରେ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଉତ୍କଳମାନେ ଅନାପୁତ୍ରରେ ସେଇ ୫୩
 ଗାଳୁ ଚନ୍ଦ୍ରର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଚମତ୍କାର ଦୁଃଖୀକୁ
 କୌଣସି ସମ୍ପାଦନାରେ ଅବଗତ ହୋଇ କହୁ
 ଲେଖୁଅଛନ୍ତି । ଅନେକକାରେ ଜଣେ ଉତ୍କଳ
 ଅପଣା ମୈତ୍ରଲଠାକୁ ଯେ କଲ ପଠାଇଥିଲେ
 ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଲେଖାହୋଇ ଥିଲା କି ବଳେ ବସରେ
 ଉପ୍ରାକର ଦେବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ମୋକଦମା
 ଶୁଣୁ ଉତ୍କଳ ବାବକୁ ୫ ୧୦ ଟଙ୍କା ଦେବେବ
 ଦର୍ଶ ସୁଖେ ମାତ୍ରାକରେ ଜଣେ ଉତ୍କଳ ଗାହରେ
 ଦେଖିବୁ ସାଧୁକା ସମୟରେ ଶୁଣା ଦର୍ଶ
 ହେବାର ଏକ ଗୋଦାନର ବାହାର ଦଳଣ
 ଚଳେ ଗାଈ ଠିଆହଲେ । ତେତେବେଳେ ସେ
 ଗୋଦାନଦାର ଆଜନ ସଂହୀକୁ ସାମାନ୍ୟ ବସ୍ତୁ
 ତାକୁ ସମ୍ଭରାଣ ସେ ଚନ୍ଦ୍ରର ଉତ୍କଳ ଦେଲେ
 ବନ୍ଧୁ ସେଥିପାଇଁ ତାହା ନାନରେ ଦରଫକାର
 ବଲ ହଲେ । ସେ କଲରେ ଲେଖା ହୋଇ ଥିଲା
 କି ବାହାର ଦଳଣକଲେ ଆଜନ ସଂହୀକୁ
 ଉପଦେଶ ଦେବା ବାବକୁ ୫ ୧୦ ଟଙ୍କା ଏପରି
 ଅନ୍ୟାୟ ଅର୍ଥଶୁଳକ ଉତ୍କଳମାନେ ପାଇବର
 ପାଉକେ ନ ?

ଉତ୍କଳମାନେ ମହାକାର ଦାନରେ ଗୋଟିଏ
 ପୁସ୍ତକାଳୟ ପ୍ରାପନ କରିଛନ୍ତି ୫ ୬୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ
 ଦୁର ଅଛନ୍ତି ।

ଗାମାକ୍ରମର ନାକୁଡ଼ା ଗାଗରୁ (ଶାନ୍ତ)
 ନମ୍ନ ହୁଏ । ଉତ୍କଳପ୍ରଦେଶରେ ଜଣେ ଯେ ବା-
 ଲୁଡ଼ା ଲଗାଇଅଛନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଯେ ଫଳ ହୋ-
 ଈଅଛି ଚନ୍ଦ୍ରର ନମ୍ନ ଫୁ ୫ ୫ ଓ ଗୋଟିଏ ବକ
 ଫୁ ୫ ହୋଇଅଛି ଓ ତାହା ଅନ୍ତର ଦେଖିପାରେ ।
 କି ବସନ୍ତର । ଏ ଦେଶରେ ବୁଝାଇବାହାରେ
 ଗାଣିକିଆକୁ ଚାଲି ନାକୁଡ଼ା ହୁଏ ।

ଉତ୍କଳପ୍ରଦେଶ ପ୍ରଦେଶରେ ଗଜବର୍ଷ ପୁରର
 ସଂଖ୍ୟା ୧୦୦୦ ଓ ଗୁଣ ସଂଖ୍ୟା ୫୨୫୦ ହୁଏ ।
 ୮୨୫ ବାଲିକା ଶିକ୍ଷା ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏଥୁର
 ପ୍ରକାର ଯେ ସେ ପ୍ରଦେଶରେ ସ୍ତ୍ରୀଶିକ୍ଷା ପ୍ରକାର
 ହେଉଅଛି । ଉତ୍କଳରେ ବାହୁକ ଦେଇ ନାହିଁ ?

ତାହାକରେ ଏକଦଳି ନାମ ଏକ ଶାଳୁ
 ଗୋବରମାରେ ସୁଧନଦାନ ଧକ୍ ହୋଇଅଛି
 ସେ ଦଳି ଉତ୍କଳରେ ପଲିକଲ ଏକଦଳ
 ଏକ ପୁରର ଅଧିକାର ନାନ ତାନ ଉର
 ଗାଗାକ ଲାଗିଲ ହୋଇ ଉତ୍କଳର ସର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ଦଲ ପ୍ରସ୍ତୁତକୁ ପ୍ରଦାନ ଦଲ ଉଚ୍ଚରେ

ଲେଖାଅଛି କି ଯେତେ ସେମାନେ ୫୦୦୦୦
 ପାଉକୋଷିତ ପାଇବେ ତେବେ ସରକାରରେ
 ତାହାକୁ ଶୁଣିବି ବା ବରୁର ଦେବେ ।
 ବକସୁତ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ବସାସ ଦର ପ୍ରଦାନକରକୁ
 ଉତ୍କଳଗାଳୁ ଅଧେ ୫୩ ଦେଇ ବସାସ ଦେଲେ
 ସେ ଉତ୍କଳ ଦେଶର ବାହାର ନ ଯାଇ ସେ ୫୩
 ପୁଅରେ ଲଗାଇ ଦେଲ ବକସୁତ ବଜ୍ଜନାଳ ବ-
 ଉତ୍କଳ ଲାଗାଇ ପଠେଇ ତାହାଦର ସୁଧସଦେ
 ସଂବାଦ ଦେବାର ସେ ଧର ପଡ଼ଅଛି । ବକ-
 ଲୋକମାନେ ବହୁତ ବହୁପର ଠକର ଦସୁରେ
 ପଡ଼ନ୍ତି ।

ଦେଶରେ ଅବସ୍ଥାକୁ ଗୋଟାଏ ବୋତାକର
 ଉତ୍କଳପ୍ରଦାନକୁ ୫ ୧୧ ଟ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରାପକେ
 ହତ ଓ ଅତି ପୁରୁକର ଅହତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଓ ଏବେସାଧେବ ଗଣନାକର ଉତ୍କଳପ୍ରଦେଶ
 ଅଛନ୍ତି ଯେ ଗଲିତମାସ ତା ୩୦ ଉପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରଦାନ ଲୋକ ହେବ । ଏହାକର ମେଘ
 ବଜାସଗଣଦା ଅହେବ ଦାକାର ଦେବାଯାଏ ।

ଏହାକାର ଉପସଂହୀତ ତାହାଯାଏ ଯେ ସାଧୁ
 ଶୁଣିଅ ଗୋଟିଏ ବସୁତ ଚଳପଲ ହେଉଅଛି ଓ
 ଦକାରରେ ଲେଖି ଏହାକୁ ବହୁତ ଲେଖୁ
 ଅଛନ୍ତି । ଦୁଇ ଅନୁମାନେ ଏ ବସୁତ ବଜା-
 ରରେ ଦାନସ୍ତ ପଣ୍ଡିଏ ସୁଧା ଏପରି ଗୋଟିଏ
 ଚଳପଲ ହେବାର ଦେଖି ନାହିଁ ।

ପ୍ରାଣିକାଳକ ଉତ୍କଳ ଉପକ୍ରମକେବଳ
 ଦର୍ମଣ୍ୟ ଉଦ୍‌ସାସ କରନାର ପ୍ରସାଦ ହେଉଅଛି
 ବୋଲି ଉତ୍କଳର ଅବଗଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି
 ଏହାକାର ସରକାରର ଉର ଦେବ ସର
 ମାଣ ଲେଖର ସୁଧା ପଲରେ ବହୁ ଅଧିକ ହେବ
 କି ନାହିଁ ଅନୁମାନେ ବହୁତ ହୁହୁ ପାରି ।

ପ୍ରକାଶ ତା ୮୯ ରଖରେ ମାତ୍ରକର ଲେ-
 ଫୁନେର ଉତ୍କଳର ପାହେବ କରକରକୁ ଫ-
 ଲ୍ୟାକନକ ଦଲେ ପାହେବ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଦାଉ-
 ହାକ, ଉତ୍କଳପୁର ପାହାଣା ଶ୍ରେଣୀକରୁର
 ପ୍ରକୃତି ହୁମାକ ସରସିତ ଦର ଅଧିଅଛନ୍ତି ।

ଗାଗାକର ଉପକ୍ରମକର ଉତ୍କଳ କଲ ଯୋ-
 ଗାଉନା ଉଦେଶରେ ତାହା ଅବଦୁଲକର
 ହି, ଏଫ୍, ଏଫ୍, ଓ ତାହାକର ସୁଧ ଦେଲକର
 ୫୩ ଦାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହାକର ଧନ
 ଅତି ଶା ସର୍ବତ୍ର ଓ ଅତି ଏହାକର ଦେବାନୀଚା ।

ଏହା ଉତ୍କଳର ସର୍ବତ୍ର ବହୁତ ବର୍ଦ୍ଧା-
 ତକାର ବହୁତ ପ୍ରକୃତ୍ୟାକର ସମ୍ଭାଳିବୁଦେ
 ପୁର ଓ ପ୍ରସୁର ହେବ ।

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପୃଷ୍ଠା ୧୯୮

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ପାଦନା ମାସିକ ପତ୍ରିକା ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜ ଦ୍ଵାରା

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମୁଦ୍ରାଳୟ ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜ

ଅଲ୍ୟକ ବଦନରେ ସନ ୧୮୭୬ ମସିହା ଉତ୍କଳର ସମାଜେ ଭବାବ୍ୟ ଥାଏ । ଅନୁମୋଦିତ ଏକର୍ଷ ଅଲ୍ୟକ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ସହକାରୀ ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ହାଏ । ଅଗାଧୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇପକ୍ଷରେ ବାଦାଉର ମୁହୂର୍ତ୍ତମାତ୍ରକୁ ଜଣାଇ ଅନାଦି ପାଏ ଏଥୁରୁ ଯେ ଏକପକ୍ଷ ଅନୁମୋଦିତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵାଦେ ଚେଷ୍ଟାମାତ୍ରା ବଦଳାଇ ଦୁଇପକ୍ଷରେ ସଂଗଠନ ପଦନକୁ ଅଗାଧୀର ଅଛି ଏହାପାଇଁ ଶାନ୍ତିରତ୍ନ ଚିନ୍ତାରେ ପଳା ଅନ୍ୟବାଦ ଦେଖାଅଛି । ବର୍ଷଣୀ ଶେଷ ହେଉ ଉତ୍କଳ ଏହାର ବଂଶଧର ଉତ୍କଳ ଏହାରେ ନେତୃତ୍ଵ ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ହାତୀ କଠି ଲାଙ୍ଗି ହୋଇ ଯାଇ ବର୍ଷ ପେଶ ସମୟରେ ପ୍ରମତେ ପୁଣିର ଆକ୍ରମଣ । ପାପଲ ବଂଶଧର ପଦଧରେ ଲାଗି ରହୁଅଛି ଓ ପାପଲ ଦେଶୀ ସମସ୍ତଙ୍କର ମୋଟ ପୁର ଯାଏଅଛି । ଶ୍ରେଣୀର ସାମୁଦ୍ଵୀନୀ ଚେତନା ବିଫଳ ହାଏ । ଅଲଭ୍ୟ ଦେଖାଗଲୁକରେ ବର୍ଷୀ ଉତ୍କଳମଧ୍ୟେ ଶେଷ ହୋଇଅଛି ।

ଏମନ୍ତ ଲୋକ କି ୧୭୯ ଟା ଦେଖାଯାଇ ଅଛନ୍ତି ବର୍ଷରେ ପୁରୁଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅଧିକ ଲାଭି ଏହା ଅନେକଦିନକାର ଅଧିକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ଷରେ ସଂଗ୍ରହକାର ୪୯୩ର ଅଧିକ ଅଧିକ ଲାଭି ୩୦୦୦ ଲୋକର ଅଧିକ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ଅଧିକ ଲୋକର ପ୍ରମତେ ଉତ୍କଳ ସମାଜ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ଓ ନିରୁଦ୍ଧାର ଉପାଦାନ ହେଉଅଛି । ଯଦି ତେଲେ ଚଳୁ ନୁହେଁ ସେ ଅଧିକ ଲାଭି ଲାଭି । ଇତ୍ୟାଦି ବ୍ୟାପାର ଅନୁଭବୀ ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କ ଦର୍ଶିତ ଅଧିକ ଏକେ ଯେ ଲାଭି ବର୍ଷରେ ଉତ୍କଳମଧ୍ୟେ ଅଧିକ ତେଲେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ । ଏକେ ଅନୁ ଗୋଟିର ଉପାଦାନ ଦେଖାଇ ଚାଲେ କି ? ଯେଉଁମାନେ ଇତ୍ୟାଦି ଚାଲି ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷ ଚଳୁ ଦେଖାଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବଦଳା ରୁଚିବାର କଟିତ ମୁହୂର୍ତ୍ତ । ଏତାଳେକେ ପ୍ରମତେ ଲାଭିଲୁ ଯାଇଲେ ଲକ୍ଷି ଲାଭି ଚଳୁ ଘରେ ପଡ଼ି ରହିଲୁ ଉପାଦାନ ବଦଳାଉଅଛନ୍ତି ଆପଣା ଅପଣା ଉଦ୍ଵେଗ କରୁନାକୁ ଦେଖି ଦେଖି କି ସୁଅନୁ ହାଏ । ତେଣୁ ଥିଲେ ଯେ ଅର୍ଜନ ନ ହୁଅନ୍ତା ଏମନ୍ତ ବିଫଳ କଥା ହାଏ ତେଣୁ ଅଲଭ୍ୟ ଦେଖୁ ଏମାନେ ଦୈନନ୍ଦିନ ପଲ୍ଲକ୍ଷି ବ୍ୟର୍ଥରେ ବ୍ୟବସାୟରେ ମନୋନିବେଶ କରୁ ନାକୁ ପୁଣି ପକ୍ଷ ନାହିଁ । ଦେବେ ଅଧିକଦେବେ ଏହାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଖାଯାଇ ନ ଯାଏ ।

ଗରପଟ୍ଟିକାରେ ଅନୁମୋଦନ ଦାଲେଶ୍ଵର ସଂଗ୍ରହକାରୀଙ୍କର ଯେଉଁ ଉତ୍କଳଗାୟ ନାଳିକେଇର ଉଦ୍ଵେଗ ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳ ଦେଖାଦେଖି ଉତ୍କଳରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଅପଣା ପୁଣି ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍କଳଘାଟ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ-ଅଧିକ ବ୍ୟାପାର ବାଜି ହୋଇଅଛି । ଲାଆ ଦେଖାବା ଶାନ୍ତି ଗାୟ ୩୦୦ ଲୋକ ଯାଇଥିଲେ ଏ ବାଜି ଗୋଟିଏ ବୃତ୍ତରୁ ଶୁଣା ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଉତ୍କଳମାନେ ଶାନ୍ତି ବିଶ୍ଵଦର୍ଶନ-ଶୁଣି ଲକ୍ଷି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ । ବାଜିର ବିଫଳତା ବିବରଣୀ ଯେତେବେଳେ ଦାଲେଶ୍ଵର ସମ୍ବାଦବାହୀନରେ ଲୋକାପଣୁ ଉତ୍କଳ ଅଧିକ । ତୈତ୍ତ୍ଵିକା ଗୋଟାଣିପରେ ସୁସବା ହୁଡ଼ା ଦେବା ନାନାପ୍ରକାର ନିରୁଦ୍ଵେଗ ଏବଂ ଦୈନନ୍ଦିନୀ ଉତ୍କଳରେ ବାଜି ଉଦ୍ଵେଗ ଦେଖି-ତାକୁ ବଦ୍ଧ ଅଧିକର୍ଷଣ ଓ ଦୈନନ୍ଦିନୀ ହୋଇ-ଥିଲେ ଓ ଉତ୍କଳମାନେ ସଂଗୋଧନରେ ଅନୁଭବ ହୋଇ ଏହାକୁ ବାଜିକରତର ପ୍ରମତେ ଲୋକ ଲୋକରେ ଓ ଉତ୍କଳୀ ଯୁଗ ଉପାଦାନ ଅଧିକ ଦେଖାଥିଲେ । ବାଦିବରେ ଏହାକାର ବାଜି ଦେଖା ଉପସ୍ଠାନ ଅଧିକ ।

ଯେଉଁମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଵରର ସଂଗ୍ରହ ବାଜିର ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ଦେଖାଦେ ଏହାକାର ବାଜିର ପଲ୍ଲକ୍ଷି ନ ଦେଖି ପୁଣି ଗାଈ ଶାନ୍ତି ଓ ଦୁଇଟି ବାଜି ବ୍ୟାପାରୀ ସେଲେହିଁ ଏହା ଉତ୍କଳରେ ଉଦ୍ଵେଗ ଅଧିକ । ମଧ୍ୟସ୍ଵରବାଦ-

ଉତ୍କଳ ଦେଶର ଅନୁଭବୀ ଓ ସେଠା ଲୋକେ ଓ ପଲ୍ଲମାନେ ଅନୁଭବୀନ ଚାଲିଛି ଲକ୍ଷିର ଗୋଟିଏ ଚାଲିବା ଶ୍ରେଣୀ ଅଧିକ ଉତ୍କଳୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି । ଉତ୍କଳୀ ଉତ୍କଳୀଙ୍କ ଯେ ଉତ୍କଳମଧ୍ୟରେ ପ୍ରମତଲକ୍ଷ ଯାଇ ଅଧିକରେ ହାତୀ ଲାଗି ପରି ଅଛନ୍ତି

ମାନେ ଚଳେ ଦୃଢ଼ ପ୍ରକାର ବସନ୍ତ ଚେତା
 ଥିଲେ । ଏମାନେ ଘୋଡ଼ା ପିଠିରେ ବସି
 ଘୋଡ଼ା ଉପରେ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ଚେତା
 ଅଛନ୍ତି । ଫଳତଃ ବସନ୍ତ ବସନ୍ତରେ କେହି
 ବାହାରିବା ନାହିଁ ନୁହନ୍ତି ତେବେ ଅନ୍ତରାଳ ଏହି
 ଯେ ଏ ଦାସୀରମାନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ କର
 ସମ୍ପର୍କ ଓ ପୁଣ୍ୟଲୀଳାରେ ବାର୍ଯ୍ୟ କରି ଅଛନ୍ତି
 ଅନୁମାନେ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ବାଣୀ ଦେଖିଥାନ୍ତି ଓ
 ସାମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରକାର ଯାତ୍ରାମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରି
 ଥାନ୍ତି ଯେ ଏପ୍ରକାର କାଳ ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ।
 ଏଥିରେ ଧର୍ମାବ ମଦାବ ଯାହା ବ୍ୟବ୍ତ ହେଉଅଛି
 ତାହା ଯାତ୍ରାରେ ପ୍ରକଟପ୍ରାୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବିକ୍ରମପୁର ବାଳକେତାବଳୀ ପ୍ରଥା
 ଏଠାରେ ଅତି ଦେବେ ପ୍ରକଟ ହେବାର
 ଦେଖା ଦ ଥିଲା । ମହାପୁରର ସରକାରୀକାମା-
 ନେ ଧର୍ମା ବନୋପଦ୍ରବ୍ୟର ବାଳ ଦେଖାଇଥିଲେ
 ଓ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ସେମାନେ ଚୁପ୍‌ଥରେ ପ୍ରାୟ
 ୫୦୦ ଜଣ ଯାଇଥିଲେ । ଏ ସାହେବମାନେ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବିକ୍ରମପୁର ବାଳକେତାବଳୀ ପ୍ରଥମରେ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯାତ୍ରାରେ ପୁଣ୍ୟସ୍ୱର୍ଗରେ ଦେବେ
 ଦେଖାଇଥିବା ତାହା ନାହିଁ । ବୋଧ ହୁଏତ
 ସେବଦ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକଟକାଳୀ ଉଦ୍ଦା
 ହୋଇ ନ ହୁଏ କାରଣ ଯେଉଁମାନେ
 ପ୍ରଥମଥର ଦେଖି ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
 କ୍ଷୁଦ୍ର ଭେଦଭେଦ ହୁଏତ ସହ ଦେଖିବାକୁ
 ଯାଇଥିଲେ । ମହାପୁରବାଳକମାନେ ଯେବେ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର ବିକ୍ରମ ପ୍ରକଟ କର ଥାନ୍ତି ତେବେ
 ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକ ଲାଭ ହୋଇ ଥାନ୍ତି ।
 ସତ୍ୟ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଦେଖାଏ ଯେବେ
 ବୋଲି ବ୍ୟବସାୟ ଦରକାର ଶର କାଣ୍ଡ ଥିଲେ
 ଇନ୍ଦ୍ରକାମାନେ ସେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କରି
 ଚାହୁଁଥିଲେ ଅସୀମ ସାହସ ଓ ବୃଦ୍ଧି ଯୋଗ କରି
 ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଲାଭ ବନେଷ ହୁଏତ ।
 ତେବେ ଅନୁଦେଶୀ ଯେବେମାନେ ଏମିତି ବ୍ୟବ-
 ସାୟ ଚଳାଇବାକୁ ଧର୍ମ ହେବେ ଅନୁମାନେ
 ଅନୁମାନ ସୁଖ ବରପାଳ ନାହିଁ ।

ମତାତାରେ କୌଣସି ଗ୍ରାହଣ ।
 ମତାତାମାନଙ୍କରେ ବହୁଳ ଦେଖା ହେବାର
 ସୁଯୋଗ ଓ ମୋକ୍ଷଦାନରେ ବଳି ନିମ୍ନର
 ଅତି ସାଧନାପ୍ରକାର ମତାତାମାନଙ୍କୁ ଯାନ୍ତି ।
 ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟବସାୟ ଚାହୁଁଥିଲେ ସେମାନେ ଯାତ୍ରା-
 ସୁଖ ବରପ୍ରାପ୍ତ ସେମାନେ ଏକପ୍ରକାର ସମ୍ପର୍କ

ଦୋଷପୁରୀର ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ଦେଖି ବ୍ୟବସାୟ ହୁଏ-
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବିକ୍ରମ ମାନେ ନୂଆ ସିଦ୍ଧାନ୍ତବାଦ ଦେଖି
 ସେମାନଙ୍କର ଦେଖି ଅଧିକ । କର୍ମକାଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ-
 ବସନ୍ତେ ଅଧିକ ଦେଖି ଚେତା ଚେତା ଚେତା
 ଚେତ ପ୍ରକାର ମତାତାଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ ବିକ୍ରମ ପାଇ
 ଯାଇଥିଲେ ତାହାଠାରୁ ଶୁଣି ଯେ ଦେଖାଯିବା
 ଉପରେ ଦେଖି ତାହାକୁ ବ୍ୟବସାୟ ଉପବାକୁ
 ସରକାରୀ ଦେବାକୁ ସମ୍ପର୍କ ଦେଖି ନାହିଁ ।
 ଯାହାମାନଙ୍କୁ ଲାଭ ସେ ବହୁଳ ଯେ ସରେ
 ବ୍ୟବସାୟରେ ଦେଖାଯି ଯେବେ ସରକାରୀ ମାଲ
 ଦେଖା ଯିବ ତେବେ ତାହାକୁ ବହୁଳରେ
 ପରକାରୀ ହେବ ଏମିତି ପଠନା ତାଳରେରେ
 ଦୋଷପୁରୀ । ଅନୁମାନେ ପ୍ରକାଶକଙ୍କୁ ଏହି
 ପାଇଁ ଦୋଷୀ କରି ନାହିଁ । ସେମାନେ ସାମାନ୍ୟ
 ସରକାରୀ ଓ ଅପଣା ଉଦ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସାୟ
 ବିକ୍ରମକୁ ପରେ ରଖିଲେ ବାଲେ କିଛି ନାହିଁ
 ଅଧିକ ଦେଖି ତେବେଦେବେ ସେ ତେଣୁରେ
 ପ୍ରକାର ଏମିତି ଉପ ବହୁଳା ବିକ୍ରମ ନୁହଇ ।
 କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଅପଣ୍ୟ ଉଦ୍ଦାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
 ବ୍ୟବସାୟ ବନୋପଦ୍ରବ୍ୟ ଅନୁମାନେ ପୁଣ୍ୟସ୍ୱର୍ଗ
 ଲାଭ ବସନ୍ତ । ଯେଉଁ ଯାତ୍ରାରେ ଲୋକମାନେ
 ଗାୟ ବିକ୍ରମକର ବାଣୀଅଛନ୍ତି ସେ ତାହା
 ନୂଆରେ ସମସ୍ତ ଦେଖି ହୁଏତ ଅଧିକା
 ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତା ଦେଖାର ପାଇଁ ବରପ୍ରାପ୍ତ
 ସେ ସ୍ଥାନରେ ସେ ଦେଖିଲେ ପ୍ରକାଶ ଅଧିକ ଏ
 ଦାସୀ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଅତି ଅବଦାନ ନାହିଁ
 ଓ ଯେପରିମାନଙ୍କ ଦେଖିଲେ ପ୍ରକାଶ ଅଧିକା
 ସେ ପରମାନଙ୍କେ ସରକାରୀ ପିଣ୍ଡ ଓ ବଳ-
 ଶିଳ ଅଟଇ । ଅନୁମାନେ ତାଳରେରେ
 ଅପଣା ଉଦ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ଲେଖିବୁ ମାତ୍ର ପ୍ରକୃ-
 ତରେ ଅନେକ ମତାତାଙ୍କର ଅପଣା ଏକପ୍ରକାର
 ଅଟଇ ବର ଏବଂ ମତାତା ବିକ୍ରମରେ
 ଏମିତି ଶୁଣା ଯାଇଅଛି (ଏ ଦାସୀ ଦେଖି
 ଯେ ବିକ୍ରମକରକ ବସନ୍ତ ନ ଥାନ୍ତି) ଯେ ସୁଦ୍ଧା
 ମଧ୍ୟ ଦେଖିବହୁଳ ଉଦ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ହୁଅନ୍ତି ।

ଅନେକ ମତାତାଙ୍କରେ ଦେଖାଯାଏ
 ଏକା ସାମାନ୍ୟକାଳୀ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।
 ଏହାର କାରଣ ଦେଖି ଦେଖି ଏ ଅପଣ୍ୟ
 ଦୋଷ ଶୁଣି ଏମିତି ଦେଖି ଦେଖିବାକୁ
 ଅପଣା ଦେଖା ଚାହୁଁଥିଲେ ଉଚିତ କାମକୁ
 ଦୋଷ ଛାଡ଼ି ଦେଖି । ଏ ବିକ୍ରମରେ ଏମାନଙ୍କ
 ମନରେ ଏତେ ବରପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ଯେ
 ପୁଣ୍ୟ ବିକ୍ରମ ଯାତ୍ରାରେ ସୁଖ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ଅପଣା

ବରପ୍ରାପ୍ତ ଓ ଅପଣା ଦେଖି ବ୍ୟବସାୟ
 ବରପ୍ରାପ୍ତ ଦୋଷ ଅନାଚାରଦ୍ୱୟ ଦେଖି
 ଉଦ୍ଦାମରେ ଥାନ୍ତି । ଅଧିକ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
 ମତାତାଙ୍କରେ ଦେଖାଅପଣ୍ୟ ଯେମିତି ଅଧିକ
 ତାହା ବିକାରୀ ବରପ୍ରାପ୍ତ ବିକାରୀ ଯେମିତି
 ଅଧିକ ଅଟଇ । କାରଣ ଦେଖି ଏକପ୍ରକାର
 ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଅପଣ୍ୟ ବରପ୍ରାପ୍ତ ଓ ତାହାକୁ
 ଦେଖି ଲୋକ ଦେଖା ହେବାର କଠିନ ହେବ ।

ଦେଖାଯାଏ କିଛି ବରପ୍ରାପ୍ତ ଅଟଇ ଓ
 ବହୁଳରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ଏହି ବିକ୍ରମକୁ
 ଅଧିକ ଦେଖି । ଉଦ୍ଦାମାନଙ୍କ ସରକାରୀ
 ଦେଖି ଯେବେ ଏକ ବିକ୍ରମ ବିକ୍ରମକର
 ପରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ ହୁଏତ ତେବେ ଅପଣ୍ୟ
 ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପ୍ରକାଶକ ହୁଏ । ଅଧିକ
 ବିକ୍ରମକର ବର ସମସ୍ତେ ବାର୍ଯ୍ୟ ବରପ୍ରାପ୍ତ ।
 ଅନେକଦେଖି ଯାତ୍ରାମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ବିକ୍ର-
 କାର ଦେଖାଯାଏ ଥାନ୍ତି ଦେଖି ବିକ୍ରମକର
 ତାହା ସମସ୍ତା ବିକ୍ରମକର ଯାତ୍ରା ନାହିଁ ।
 ଯେଉଁଠାରେ ବିକ୍ରମକର ନାହିଁ ସେଠାରେ
 ଯେ ଅଧିକ ଦେଖି ଦେଖି ଏଥିରେ ବିକ୍ରମ
 ଏ ଅଧିକ ପ୍ରକାର ଅଧିକ ଓ ଗାଣ ସରକାର
 ଅପଣ୍ୟକର ବିକ୍ରମକର ନୂଆ ପ୍ରକାଶକମାନେ
 ଦେଖିଥାନ୍ତି । ଯେଉଁକିଛି ବିକ୍ରମକର ଏ
 ବାର୍ଯ୍ୟ ବର ପ ଯାତ୍ରାରେ ସେ ଯେତେ ଧର୍ମିତ ବା
 ନ୍ୟାୟକର ଦେଖି ବିକ୍ରମକର ଯୋଗ ନୁହଇ
 ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରମକର ବିକ୍ରମକର ବ୍ୟବସାୟ
 ବିକ୍ରମ ଯାତ୍ରା ଅଟଇ । ମତାତାଙ୍କୁ ମାନଙ୍କୁ
 ଦେଖିଲେ ବିକ୍ରମରେ ମକର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟ ସ୍ୱାଧୀନ
 ବିକ୍ରମରେ ଅପଣ୍ୟ ଓ ତାହାକୁ ବିକ୍ରମକର
 ଦେଖି ଉଦ୍ଦାମ ଅପଣ୍ୟ ଦେଖି ମକର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟ
 ତାହା ଦେଖି ନାହିଁ । ଅନୁମାନେ ମତାତା-
 ବିକ୍ରମକର ଏମିତି ଅଧିକାଙ୍କୁ ମନ ଦୋଷ
 ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅନୁମାନଙ୍କର ଏମିତି ବିକ୍ରମ
 ହେଉଅଛି ଯେ କୌଣସି ବିକ୍ରମ ଅପଣା ପ୍ରକା
 ଅପଣା ଉଚିତ ହୁଏତ ଯେତେବେଳେ ବିକ୍ରମ
 ବିକ୍ରମରେ ଯେବେ ବିକ୍ରମ ଉଦ୍ଦାମ ବିକ୍ରମକୁ
 ବିକ୍ରମକର ଅନୁମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରମକର ତାହାକୁ
 ବିକ୍ରମକର ଦୋଷ ବିକ୍ରମକର । ଏସବୁ ବିକ୍ର-
 ମେଷ୍ଟ ନ ଦେଖି ମତାତାମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦାମ
 ଉଦ୍ଦାମ ଦୋଷ ନ ଥାନ୍ତି । ମକର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟ ଯେ-
 ନେ ପ୍ରକାଶକ ମତାତାଙ୍କୁ ଅପଣ୍ୟକର ବାର୍ଯ୍ୟ

ଭାଗ୍ୟା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚେତେ ବେଦି ଗୁଣା
ଅପଣା ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ୍ୟେ ରାଜିଅଛି ଅନା-
ଦ୍ୱାସରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ଓ ଗୁଣାମାନେ ମଧ୍ୟ
ପରସ୍ପରର ଦାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଅପଣା ଗୁଣର
ଦାର୍ଯ୍ୟ ଭଲପାଏ କିମ୍ପାମାନୁ ମିଳିବାର
ହେବେ ।

ଓଡ଼ିଆଗଣତାମାନେ ଯେ ଗୁଣୀ ବଦ
କରୁବା ଏବଂ ଭେଦକୁ ଧରୁବାର କୌଣସି
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବଦ ନାହାନ୍ତି ଏମନ୍ତ କହେ ବାସ୍ତବ-
ରେ ସେମାନେ ଅନେକ ମାତୃଗିରିଭୂମି ଦେଇ
କୌଣସି ଦିଗୁ ଆସି ଭଲପାଏ ତମେକରି ହେଉଛି
କିଛି ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଦାର୍ଯ୍ୟର ଗୁଣା ଶୁଣି କାହିଁ
ଓ କୌଣସିମାନେ ଦେଖି ଦାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଛନ୍ତି
କହି ର ଉଦ୍ଧାରକାରଣ ମଧ୍ୟ କାହିଁ । ଯାହା
ଅଛି ତାହା ଅଭିପ୍ରାୟ ଓ କର୍ତ୍ତୃକ ଫଳ
ଏବଂ ଦେଖା ଯାଉଅଛି ଯେ ଭେଦ ବଦ ନାହିଁ ।
ଗୁଣାମାନେ ଯେବେ ପାଶମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟକରେ
ରଖିବେ ଓ ଏକମନ୍ତର ଯାଏ ଅପରଗୁଣୀରେ
ଦେଖି କଲେ ବଦ୍ୟମେଣ୍ଡ ଗୁଣାକୁ ଦାୟୀ ବର-
ଦେ ତାହା ହେଲେ ଅବଶ୍ୟକରେ ଦେଖି ବଦ
ହେବ ସତେକ ଦାୟୀ । ଅନୁମାନେ ଭରସା-
କରି ଯେ ଗୁଣାଗଣତାମାନେ ଏ ପକ୍ଷରେ
କେବଳ ଦେଖାଯାନ୍ତି ହେବେ ।

ଅନୁମାନେ କାଳପଣ୍ୟ ସମାଜବାଜା ଭେ-
ଦିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏ କାଳପଣ୍ୟ ମୁଖ୍ୟରେ ଗୋ-
ଷ୍ଠିଏ ଅବଶ୍ୟକ ବାହା ହୋଇ ଅଛି ଏବଂ ଯେ
ଦେଖିବେ ପଞ୍ଚାକ୍ଷରୀ ତେଲକୁ ବାସ୍ତବ ବଦ
ଶୁଣି ଓ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଅଟନ୍ତି ପ୍ରମାଣପ୍ରା
ଦେଖିବିମାନଙ୍କର ଗୁଣ ବୁଝନ୍ତି ସେ ଏ ମୁଖ୍ୟ-
ମଧ୍ୟେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଏଠା ମଦାନୁଷ୍ଠାନଠି
ମଧ୍ୟେ ବଳଭୃତ୍ୟଙ୍କୁ ମହତ୍ତ୍ୱଦେୟ କରୁଇ ପକ୍ଷ
ଠିକ୍ ଚଳି ଥାଇ ପୁରୁଗୋଷ୍ଠି ହୁଣା ଅର୍ଥରେ
କାଳୀ ମଦକ୍ରମକ୍ରମିକର ପୁରୁ ସମ୍ପର୍କେ ଦେ-
ଇଅଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖାଦେଖି ନହେଉଛି ସୁମାତ୍ରା
ମାତ୍ରକ୍ରମିକର ଓ କାଳପଣ୍ୟକୋର କେତେ
ତଥା ଓ ଅଭିପ୍ରାୟେ ବୁଝି ଏହୁ ଶୁଣିବାକୁ
କିନ୍ତୁ ବୁଝିବ ମଧ୍ୟ ଦେଇ କାଳମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତରେ
ମଧ୍ୟ ବିକ୍ତ ଚଳୁ ଦେବାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ହାତ
କରୁ ବାସ୍ୟ ହୋଇଅଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତି ବୁଝିବ
ଦେଖି ମାତ୍ର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର ପ୍ରମାଣପ୍ରା ଚିତ୍ତା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ହୁଣା କହୁବାରେ ଅନୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ
କଲୁ ଦେଇଥିବା ମାତ୍ରା ଶୁଣିବ ଓ ମଧ୍ୟ ଭେ-

ପଦର ବର୍ତ୍ତମାନମଧ୍ୟ ଓ ଚଳକ ଧାରଣକଲେ
ଗୁଣକିତା ହେବା ପ୍ରସଙ୍ଗ କହୁବାରେ ସେମାନେ
ପ୍ରମାଣପ୍ରା ଚଳକ ନ କର ଅପଣା ବାଳମାନ
ଯୋଡ଼ି ଦେଖି କିଛି ଶୁଣିବୁ ବାସ୍ୟମାନ ଦେଖି
ମୁଣ୍ଡରେ ହାତଦେଇ ବସ୍ୟଅଛନ୍ତି ଦେଖିବମାନେ
ଆୟୋଧ୍ୟା ଓ ଗୁଣାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର
ଗୁଣାଅଛି ଏବେ କାଳପଣ୍ୟର ଗୁଣାକୁ ଦେଖାଇ
ଦେଖାଗଲୁ ଏ ବସ୍ୟ ଉତ୍ତମ ମୁଖ୍ୟର ଅଭିପ୍ରା-
ୟବାଦେବ ଏମୁଖ୍ୟକୁ ଅଧ୍ୟାୟ ବାଟ ଅନ୍ତ-
ରରେ ଦେଖିବୁ ନୀଳ ଉତ୍ତରୀର ମଣିନା-
ଥ ପୁରଠାରେ ଗପ୍ତସକାଣେ ବଗୁଣମାନ ହୋ-
ଇଅଛନ୍ତି ଦେଖିବାରେ ଅଭିପ୍ରାୟ କର୍ତ୍ତମାନ କଲ-
ରେ ଧାନକ୍ଷେତ ଥିବା ଓ ବାଟଦାଟ ନ ଥିବା
ହାଲରେ ଗାଡ଼ି ସିକାର ପଥ ନାହିଁ ଯାହେବ
ମୌସୁମ ଶ୍ରୀମକୃଷ୍ଣମାନ ସିକା ସତ୍ୟେ ଅଗୋଟ
ଦପ୍ତସକାଣେ କୁଳକୃଷ୍ଣରୁ ଭୁଣୁକଳ ଧାନକ୍ଷେତ
କଣ୍ଡାରେ ଘୋଡ଼ରେ ଘାଲ ଶୁଣିବ ସମାନକରୁଇ
ଗାଡ଼ି ଚଳାଉଅଛନ୍ତି ଉପେଦସରଞ୍ଜମାନ କଲବି
କଲବାଇ ବସ୍ୟ ଧୁନଧାନ ବରଦାରେ କେଳମା-
ନେ ଅତି ବାଳର ଅଛନ୍ତି କାଳପଣ୍ୟ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀ-
କଲେଇର ବାହା କେଣ୍ଡ ଶୁଣି ବଜ ଅଭିପ୍ରାୟ
ହୋଇ କେଳମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ନ ଦେଇ ବସ୍ୟ ଦୁର୍ଗ
ମଧ୍ୟକୁ ସମାନକର ଚାଳକର ଓ ଚାଳିଅ ଓ
ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରମାଣମାନ ମଧ୍ୟକର ଅବଶେ ଏ
ମୁଖ୍ୟରେ ବିକ୍ରମମାନ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଅପଣା
ଦେଖିବ ଓ ଦେଖିବନ ଏ ମୁଖ୍ୟରେ ଦେଖି-
ବର ସୁମକସୁ ଅଳ କରବା ପରଫଳ କଲପ-
ଥରେ ସମାନକରୁଦେ ଏକଲର ଫଳ କୋକ୍-
ଶାନ ନାହିଁ ।

ସାଧୁସ୍ଥିକ ସଂବାଦ ।

ଘାସୁରୁ ଉତ୍ତର ସାହେବ ତିଏଣ୍ଡ ମାତ୍ର-
ହେଉ ବସ୍ୟର ବଲେହୁର ଓ ମାତ୍ରହେଉଟକ
କର୍ତ୍ତରେ ସୁଧୁର ହେଉ ସାହେବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଗୁଣ ସାହେବ କାଳରେ
ଏକବ୍ୟକ୍ତି ତିଏଣ୍ଡ ମାତ୍ରହେଉଟକ ହୋଇ ଅଧ୍ୟ-
ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ ଉତ୍ତ-
ର ସାହେବ ହେଉ ଏବଂ ରୁହେବ ଓ
ଥାଇ କେଣ୍ଡ ଉତ୍ତର ବଲେହୁର ଅସିବେ
ହାହିଁ ।
ଘାସୁରୁ ଏବଂ ସାହେବ ଦେଖାଇ ଭେଦକୁ

ସୁଧୁରହେଉଟକ ସନ ୧୮୭୦ ମସିହା ୧୦ ଅକ୍ଟର
ଅନୁଧାରେ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରବେଶରେ କଲେକ୍ଟର
ସାହେବଙ୍କ କ୍ଷମକା ପାଇଅଛନ୍ତି ।

କିଛି ହୁଦୋଲରେ ହାତ ଧରୁବା ସାହି
ସରକାରୀ ଗୋଷ୍ଠା ହୋଇଅଛି । ଗତ ଦତ୍ତକର
ସମୟରେ ଚାଳି ବସ୍ୟ ଧର୍ମିନୀ କଳ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରବେଶ ହୋଇଥିବେ । ହାତଗୋଷ୍ଠା ଦେଖିବା
କଳ କୌତୁକ ବ୍ୟାପାର ଅଟଇ ଓ ଏଥିପାଇଁ
ପ୍ରମିତର ସାହେବ ଦେଖାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଓ
କଳରୁ ଅଧୁର ବେଳେକଳ ସାହେବ ଏକ
ଅଠଗଡ଼, ବାମନ, ନରସିଂହପୁର ଉଦ୍ଧାର
ଗୁଣାମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାକୁ ସିକାର କଥା ଥିଲ ।
ଅଗାମୀ ଫେବୃଏରୀମାସ ତା ୨୭ ରୁମ୍ଭରେ
କେଣ୍ଡ ବିକଲ ସରକାର ପ୍ରକାଶା ଗୁଣୁକ ହେବ
ଏ ପ୍ରକାଶା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଣୁଲ, ତାଳ, କଟକ ଓ
କୌଣସିରେ ହେବାର ବିଧାନ ହୋଇଅଛି ।
ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରକାଶାମାନେ ସମସ୍ତେ କଟକରେ
ପ୍ରକାଶା ଦେବେ କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କ ଦୌର୍ଗ୍ୟ ଏବଂ
କେଳେ କେବ ବୋଲାଇଲ ନ ପାରେ ।

ଓଡ଼ିଶା କ୍ରମରେ ଅଭିପ୍ରାୟ ସୁଧୁର ବା-
ହାରିବାଇ ଉଦ୍ୟମ ହେଉଅଛି । ବାବୁ ଗୁଣୁକ
ଲଲ ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃକ ପ୍ରକାଶା ଓ ତାହା ମୁଖ୍ୟକ୍ରମ-
ର ବସ୍ୟ ବାହା କଲେଇ ବିଧାନକ୍ରମର ଚାଳ-
ରେକ୍ଟର ୧୮୭୦୦ ବା ଦେଖାଇ ଅନୁପର
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରାଧ୍ୟାୟ ଅଟ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
ଏ ସୁଧୁର କର୍ତ୍ତୃକ ବିଧାନପ୍ରାଦେଶକ ସୁଧୁର
ଲଲ ହେବ ।

ଶୁଣନ ଫଳକ୍ରମାଣ ଦାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଭିପ୍ରାୟ
ଯାହା କାଳପଣ୍ୟମାସ ତା ୧ ରୁମ୍ଭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୁକଳ
ରୁହୁଅଛି କହି ପକ୍ଷରେ କରକରଣୀୟ ବଲ
କଲକକୁ ଯେଉଁ ଅବେଦନପ୍ରସ ପଠାଇଥିଲେ
କଳାଦେଶକର ଚାହା ଅଭାବ୍ୟ ବଦଅଛନ୍ତି ।
ସାହେବ ମହୋଦୟ କେଣ୍ଡିଅଛନ୍ତି ଯେ ଅନେ-
କ ପରଫଳରେ କୁଳନ ଅଭିପ୍ରାୟ ପ୍ରସୁକ ହୋଇ
ଅଛି ଓ ଅନେକ ଗୁଣବ ହିକକର ଉପୁର
ଏଥିରେ ବିଧାନବ ହୋଇଅଛି ସୁଧୁର ଏହାକୁ
ଏହାଦେଲକେ ରୁହୁକ ବରଦା ବିଧେୟ କୁହଇ
କହୁକର ଦାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲୁକ୍ରମାଣ ଯେତେ ବହି
ଦୋଷଥକ ଚାହା ପ୍ରକାଶ ହେବ । ଏଥିରୁ କର୍ତ୍ତ-
ୟ ଦୋଷ ହେଉଅଛି ଯେ ଅଗାମୀ ମା ୧ ହେ-
ଠାରୁ ଅଭିପ୍ରାୟ ଚିତ୍ତାମୁରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ମୁକ ମାତ୍ର ସାହେବଙ୍କ ବର୍ତ୍ତରେ ଚଳୁକ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସପ୍ତକ୍ରମ ସାହେବ ସପ୍ତକ

